

Service Orientation

مهندسی نرم افزار ۲
ملیحه هاشمی

Service Orientation

- سرویس‌گرایی یک رویکرد برای جداسازی concern هاست که برای حل یک مساله‌ی بزرگ، ابتدا آن را به مجموعه‌ای از عناصر (یا concern ها) که هر کدام بخشی به خصوصی از مساله را در بردارند می‌شکند. به این ترتیب این concern ها می‌توانند به صورت واحدهای مجزا تولید و در بعضی از موارد نیز جداگانه تست شوند. از این رو می‌توان مساله را به شکل بهتری مدیریت و حل نمود.
- بسیاری از رویکردهای تولید نرم افزار بر مبنای جداسازی concern ها کار می‌کنند مانند object oriented, Aspect oriented, service oriented نیز به یک روش متفاوت به جداسازی concern ها می‌پردازد.

Service Orientation

- سرویس‌گرایی یک پارادایم طراحی می‌باشد که در برگیرنده‌ی مجموعه‌ای از اصول طراحی است.
- در سرویس‌گرایی با به کارگیری این اصول، مساله به مجموعه‌ای از واحدهای منطقی مجزا تقسیم می‌شود، هر یک از این واحدها به طور مستقل تولید می‌شوند و از کنار هم قرار دادن آنها می‌توان به اهداف سازمان دست یافت.
- علاوه بر این امکان استفاده مجدد از این واحدهای منطقی مورد تاکید است.
- این واحدهای منطقی سرویس نام دارند.

Service

➤ سرویس یک واحد منطقی مستقل با قابلیت استفاده مجدد و طراحی loosely-coupled می باشد که یک کارکرد مجزا را encapsulate می کند و یک بازنمایی انتزاعی از آن فراهم می آورد.

Service Models

- سرویس‌ها را بر مبنای موارد زیر می‌توان در چند دسته طبقه‌بندی نمود:
 - بر حسب منطق کارکردی که فراهم می‌آورند
 - بر حسب میزان قابلیت استفاده مجدد از این منطق سرویس
 - بر حسب این که سرویس چگونه به دامنه‌های موجود در یک سازمان مرتبط می‌شود.

- بر این مبنای سه دسته اصلی برای سرویس‌ها در نظر گرفت:
 - Entity services
 - Task service
 - Utility services

Service Models

Entity service

- سرویس‌هایی هستند که زمینه کارکردی آن‌ها با یک یا چند موجودیت کسب‌وکاری در ارتباط می‌باشد. برای مثال سرویس‌هایی مانند order, employee, client و ... نمونه‌هایی از این سرویس‌ها می‌باشند.
- به این ترتیب این گونه سرویس‌ها مرتبط با فرآیند کسب‌وکاری به خصوصی نمی‌باشند و می‌توان از آن‌ها به طور مکرر در فرآیندهای کسب‌وکاری و task های مختلف استفاده نمود. بنابراین این سرویس قابلیت استفاده مجدد زیادی دارند.

Service Models

Task service

- سرویسی است که منطق کسب و کاری یک task یا یک فرآیند کسب و کاری به خصوص را encapsulate می کند.
- این نوع سرویس، امکان کمتری برای استفاده مجدد دارد.
- این گونه سرویس ها معمولا منطق مورد نیاز برای ترکیب سرویس های دیگر را به منظور تکمیل task مورد نظر در بر می گیرند. (نقش کنترل کننده در ترکیب سرویس ها را ایفا می کنند).

Service Models

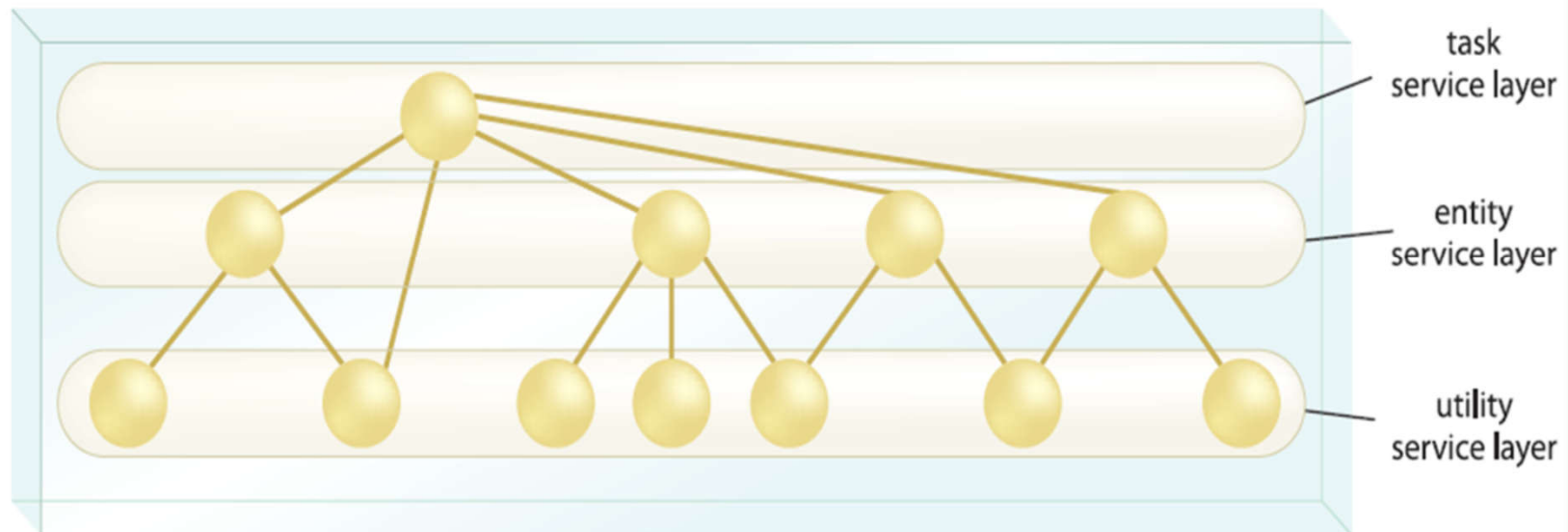
Utility service

- برخلاف دو نوع قبل، که بر منطق کسب و کار تمرکز داشتند، زمینه کارکردی این گونه سرویس‌ها، متمرکز بر کسب و کار نمی‌باشد.
- این گونه سرویس‌ها، بر کارکردهای مبتنی بر تکنولوژی تمرکز دارند. برای مثال: logging, notification, security functions, exception handling
- این گونه سرویس‌ها، به کسب و کار و کاربرد خاصی وابسته نیستند و امکان استفاده مجدد از آن‌ها تا حد زیادی وجود دارد.

Service Models

Service Oriented Architecture (SOA)

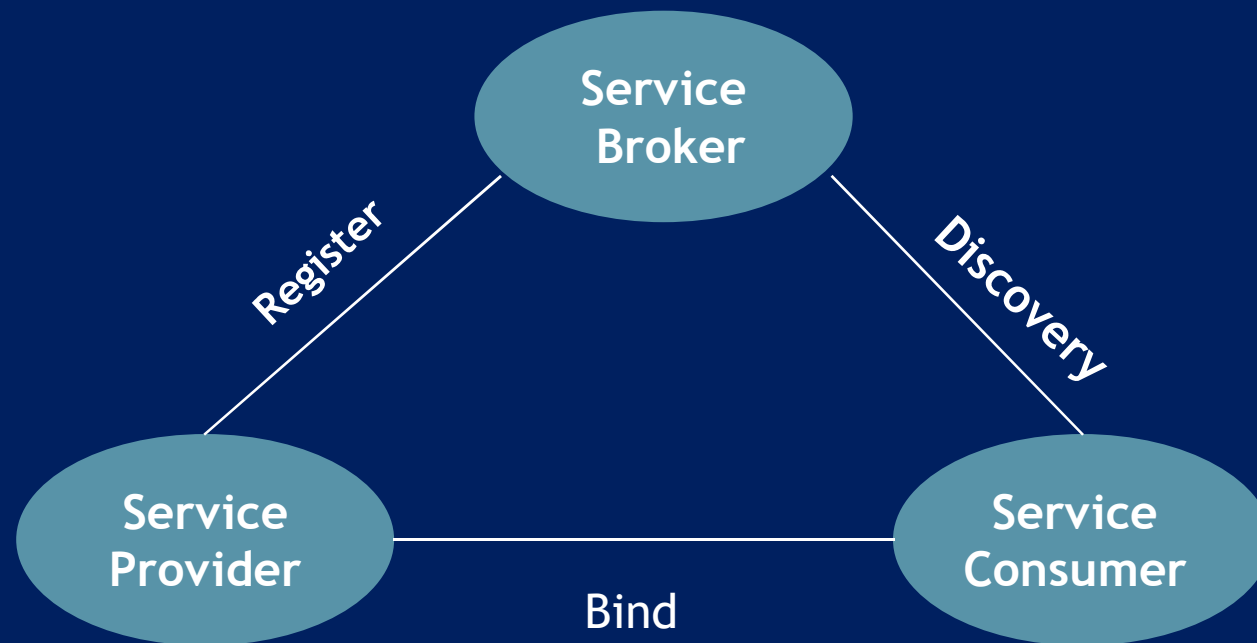
- معماری سرویس‌گرا، حاصل تلفیق سرویس‌گرایی و معماری نرم‌افزار می‌باشد.
- معماری نرم‌افزار یک سازمان‌دهی abstract است، که شامل مولفه‌های تشکیل دهنده، ارتباطات بین این مولفه‌ها، ویژگی‌های این مولفه‌ها و قواعد حاکم بر این ارتباطات می‌باشد.
- معماری سرویس‌گرا، کارکردهای سیستم‌های نرم‌افزاری را به عنوان یک واحد نرم‌افزاری به نام سرویس کپسوله‌سازی می‌کند و آن‌ها را برای مصرف کنندگان قابل کشف و استفاده می‌سازد.
- آنچه معماری سرویس‌گرا را از سایر معماری‌ها توزیع شده مجزا می‌کند، تاکید بر استقلال واحدهای منطقی تعریف شده و وجود قوانینی برای ایجاد ارتباط در بین آن‌هاست.
- به عبارتی هر یک از این واحدهای منطقی باید بتوانند به طور مستقل از هم تهیه شوند، در حالی که با یک سری از اصول مطابقت داشته و از استانداردهای مشترکی تبعیت کنند.
- معماری سرویس‌گرا از قابلیت‌های سرویس به‌منظور رفع نیازمندی‌های کسب‌وکار استفاده می‌کند.

Service Oriented Architecture (SOA)

➤ مدل عمومی معماری سرویس گرا

Service Oriented Architecture (SOA)

➤ مدل عمومی معماری سرویس گرا

- فراهم آورنده ی سرویس
 - سرویس را ارائه کرده و آن سرویس را به همراه مشخصاتی همچون واسط سرویس به کارگزار سرویس معرفی می کند.
 - در نتیجه ی این کار، فراهم کننده سرویس امکان دستیابی به سرویس هایش را توسط مصرف کنندگان سرویس فراهم می کند.
- مصرف کننده سرویس :
 - نیاز به استفاده از سرویس های ارائه شده توسط فراهم کنندگان سرویس را دارد.
 - می تواند یک برنامه کاربردی یا سرویس دیگر باشد.
 - مصرف کننده می تواند از کارگزار درخواست کند تا سرویس مورد نیاز را جستجو کند.
 - در صورتی که سرویس یافت شود کارگزار این امکان را فراهم می آورد که مصرف کننده به فراهم آورنده سرویس متصل شود.

Service Oriented Architecture (SOA)

➤ مدل عمومی معماری سرویس گرا

● کارگزار سرویس

- به طور کلی مسئولیت ذخیره و بازیابی مشخصات سرویس‌های ارائه‌شده توسط فراهم‌کنندگان سرویس و فراهم آوردن امکان جستجوی سرویس‌های درخواست شده از طرف مصرف‌کنندگان سرویس را به عهده دارد.

Common Principle in Service Orientation

Service Reusability

- یکی از مسائل مهم جهت افزایش قابلیت استفاده مجدد یک سرویس عدم وابستگی آن به کسب و کار، تکنولوژی و پلتفرم به خصوصی است.
- در این صورت سرویس پتانسیل بیشتری برای استفاده مجدد دارد.

Service Contract

- اهداف و قابلیت‌های سرویس، با استفاده از قرارداد سرویس بیان می‌شود.
- با استفاده از قرارداد سرویس یک سرویس دهنده می‌تواند یک توصیف از عملکرد سرویس خود برای عموم قرار دهد. این اطلاعات باعث به وجود آمدن یک توافق بین فراهم آورنده‌ی سرویس و درخواست کننده‌های آن می‌شود.
- اطلاعاتی که در قرارداد سرویس بیان می‌شوند، عبارتند از:
 - اطلاعات مرتبط با تکنولوژی
 - اطلاعات مرتبط با کارکرد و عملیات
 - اطلاعات مرتبط با نحوه و منطق عملکرد
 - اطلاعات مرتبط باکیفیت سرویس

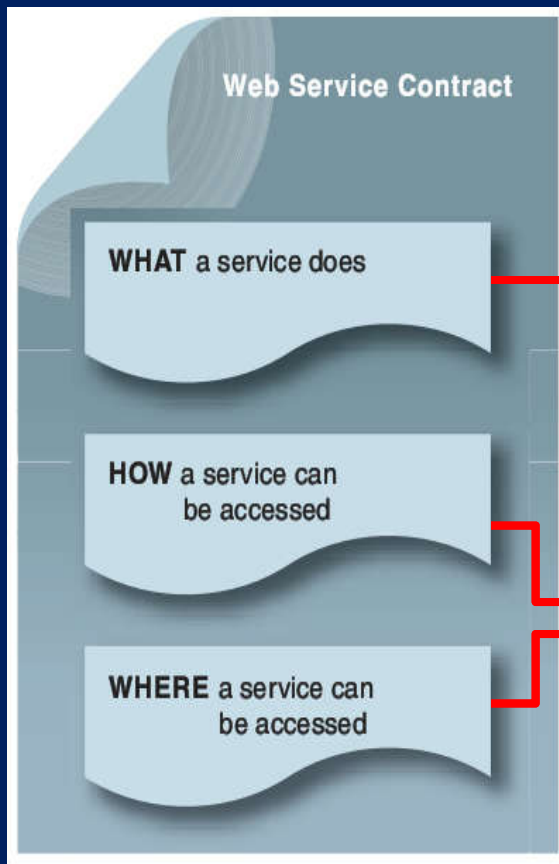
Web Service Contract

➤ مستندات توصیف‌کننده‌ی قرارداد برای سرویسی که به عنوان یک سرویس وب پیاده‌سازی شده است، در شکل زیر نمایش داده شده‌اند:

Web Service Contract Fundamental Structure

Abstract description

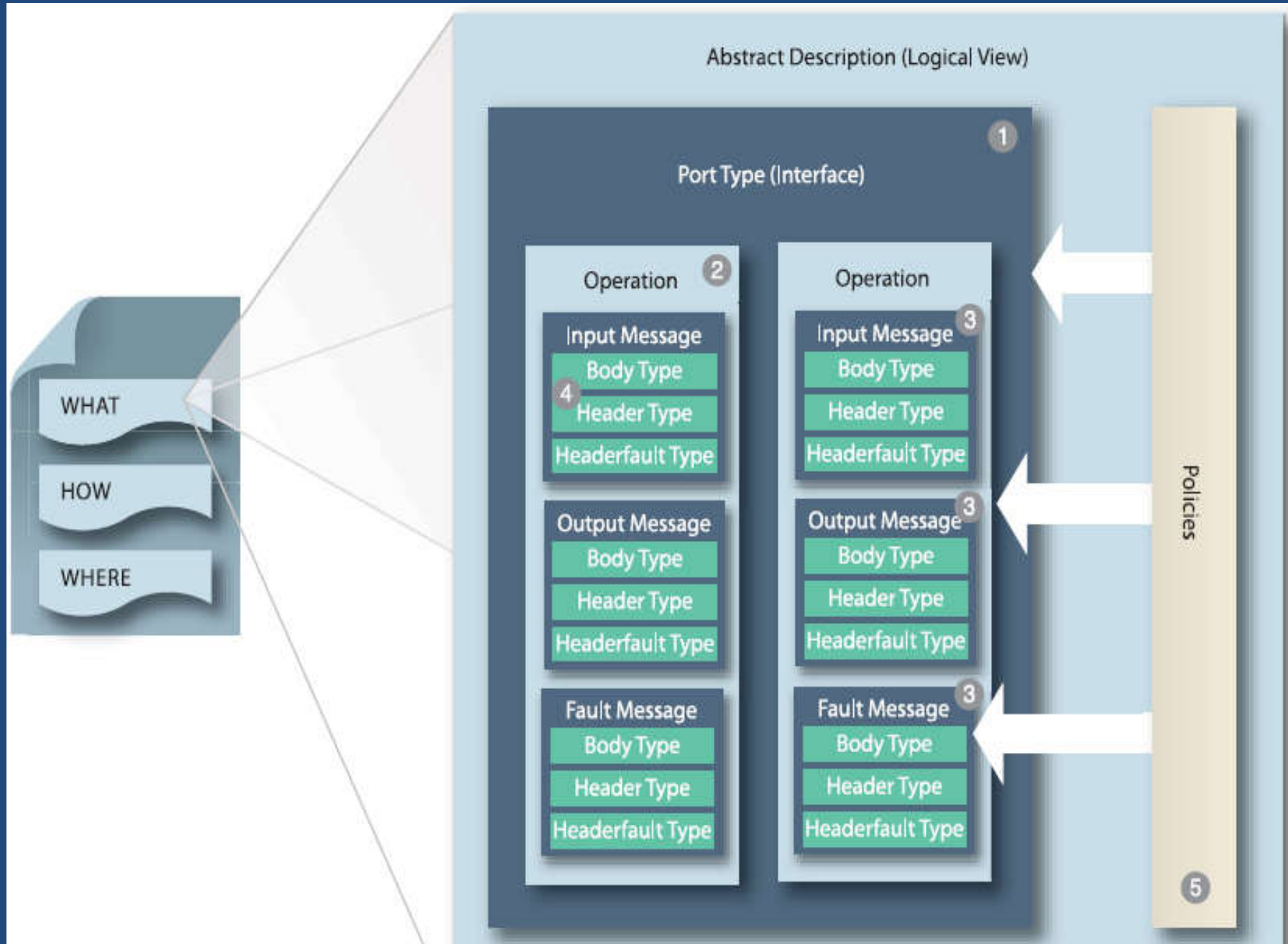
این بخش اساساً مسئول ارائه واسطه عمومی قرارداد است.

Concrete definition

این بخش جزئیات پیاده‌سازی و ارتباط با سرویس را فراهم می‌آورد که مورد نیاز مصرف کنندگان جهت دسترسی و استفاده از سرویس است.

اهداف و قابلیت‌های این سرویس چیست؟	What
چگونه می‌توان به این سرویس دسترسی داشت؟	HOW
این سرویس در کجا قرار دارد؟	Where

- این جداسازی این امکان را فراهم می‌کند تا بخش‌های مختلف یک سرویس در مراحل متفاوتی از چرخه حیات و توسط تیم‌های مختلف تولید شوند.

Web Service Contract Fundamental Structure

Port type ➤

- همانند interface در مفهوم شی گرای است. در اینجا port type مجموعه ای از operation ها را در بر می گیرد که برای هر operation می توان پیام های ورودی و خروجی آن را تعریف نمود.

operation ➤

- هر operation نشان دهنده ی عملیات به خصوصی است که توسط سرویس انجام می پذیرد. عملیات سرویس را می توان با مفهوم متد در شی گرای مقایسه نمود. مانند متد، عملیات نیز دارای پارامترهای ورودی و خروجی می باشد. با توجه به اینکه در سرویس گرای، ارتباطات تنها مبتنی بر پیام است، در این جا پارامترها پیام ها هستند. بنابراین هر عملیات شامل یک مجموعه از پیام های ورودی و خروجی می باشد.

- یک port type مانند یک container برای یک مجموعه از عملیات های مرتبط با هم، عمل می کند.

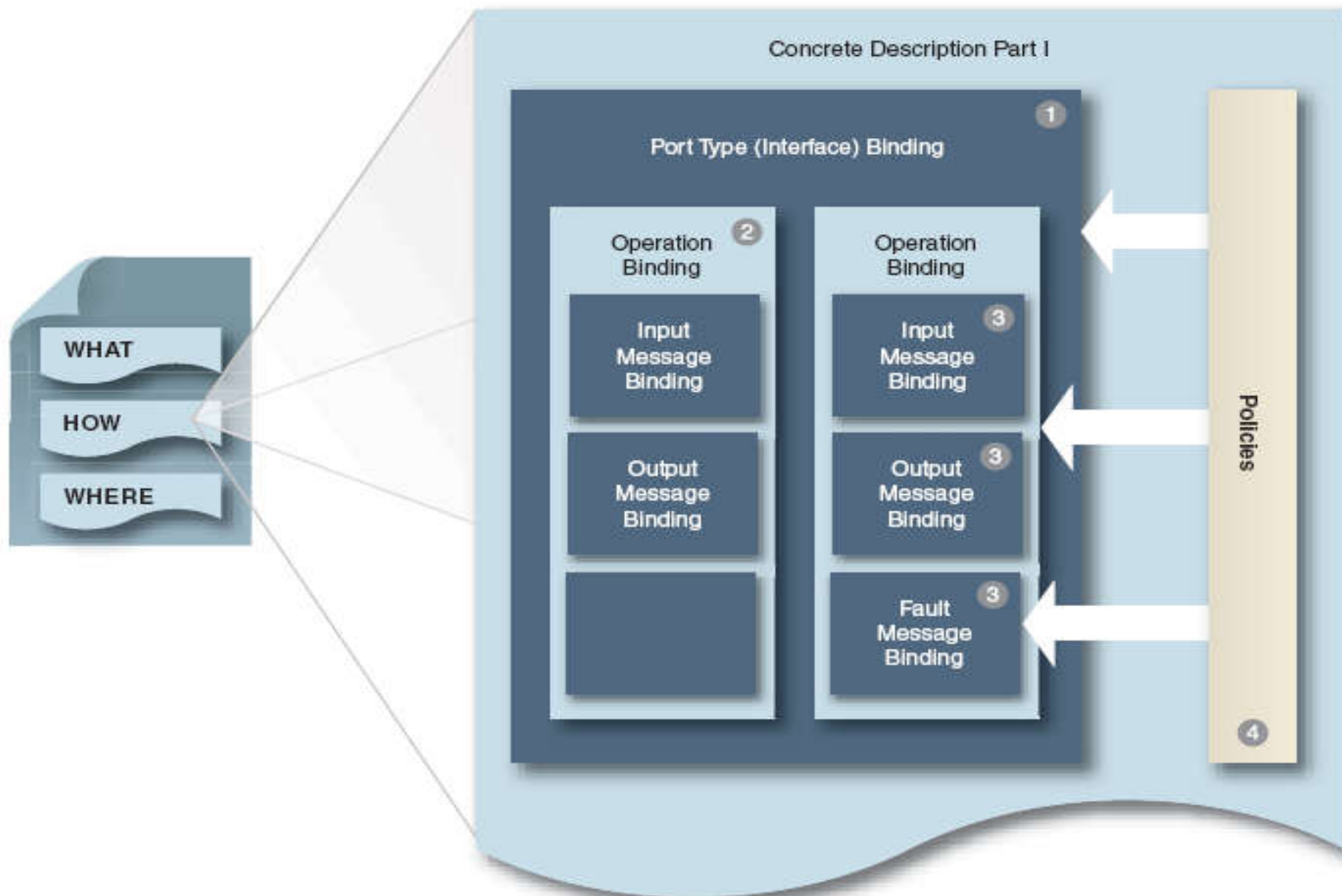

Web Service Contract Fundamental Structure

Message ➤

- نوع پیغام‌ها می‌تواند به صورت ورودی، خروجی یا خطا باشند.
- هر پیغام از چندین بخش تشکیل می‌شود:
 - Body: ساختاری از پیش تعیین شده برای پیغام
 - Header: یک metadata که اطلاعاتی درباره‌ی پیغام است و پیغام را همراهی می‌کند.
 - Header fault: ممکن است انتقال پیغام یا پردازش فراداده با خطا مواجه شود، بنابراین لازم این نوع پیغام زمانی که باید پاسخی به یک شرایط خطا فرستاده شود، مورد استفاده قرار گیرد.

Web Service Contract Fundamental Structure

Port Type Binding ➤

- تعریف binding، مشخص کننده ی جزئیات تکنولوژی ارتباطی است که توسط مصرف کننده ی سرویس جهت فراخوانی و تعامل با آن مورد استفاده قرار می گیرد.
- تعریف port type در توصیف انتزاعی را می توان به یک یا چند تعریف binding مرتبط نمود، که هر کدام شامل موارد زیر هستند:
 - پروتکل پیام رسانی: مشخص کننده ی استاندارد قالب پیام
 - پروتکل انتقال: مشخص کننده ی تکنولوژی ارتباطی برای انتقال پیام در طول شبکه

Web Service Contract Fundamental Structure

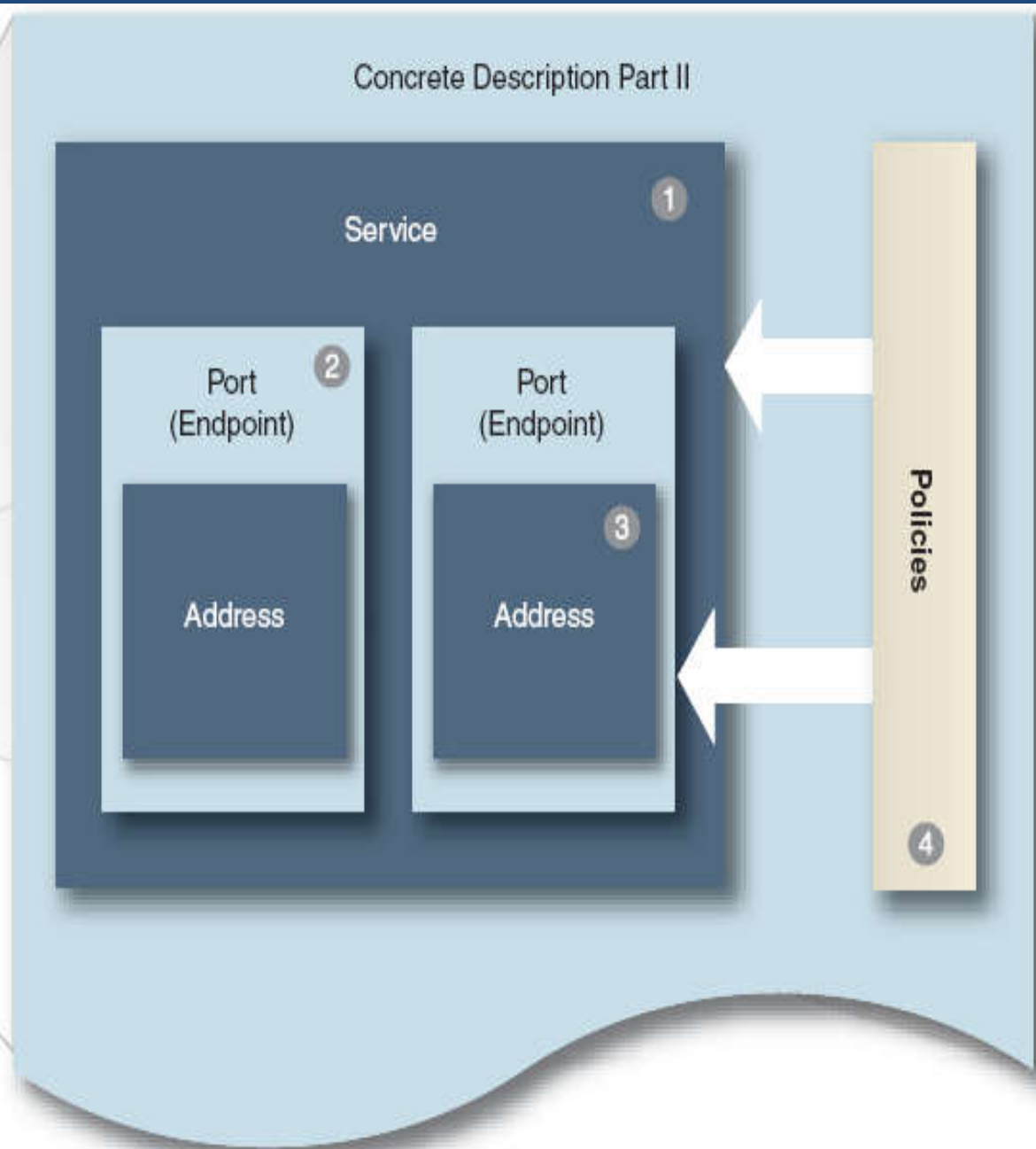

➤ operation binding definition

- این تعریف همانند port type binding بوده اما محدوده‌ی آن به یک operation مربوط می‌شود.
- اگر این binding برای یک operation تعریف نشده باشد، این operation تنظیمات مربوط به binding را از port type پدر خود به ارث می‌برد.

➤ Message binding definition:

- این تعریف همانند دو تعریف قبل است اما در محدوده‌ی یک پیغام تعریف می‌شود.
- در صورت عدم وجود این تعریف برای یک پیغام، تعریف binding آن از operation پدر و در صورت عدم وجود آن نیز از port type پدر به ارث می‌رسد.

Web Service Contract Fundamental Structure

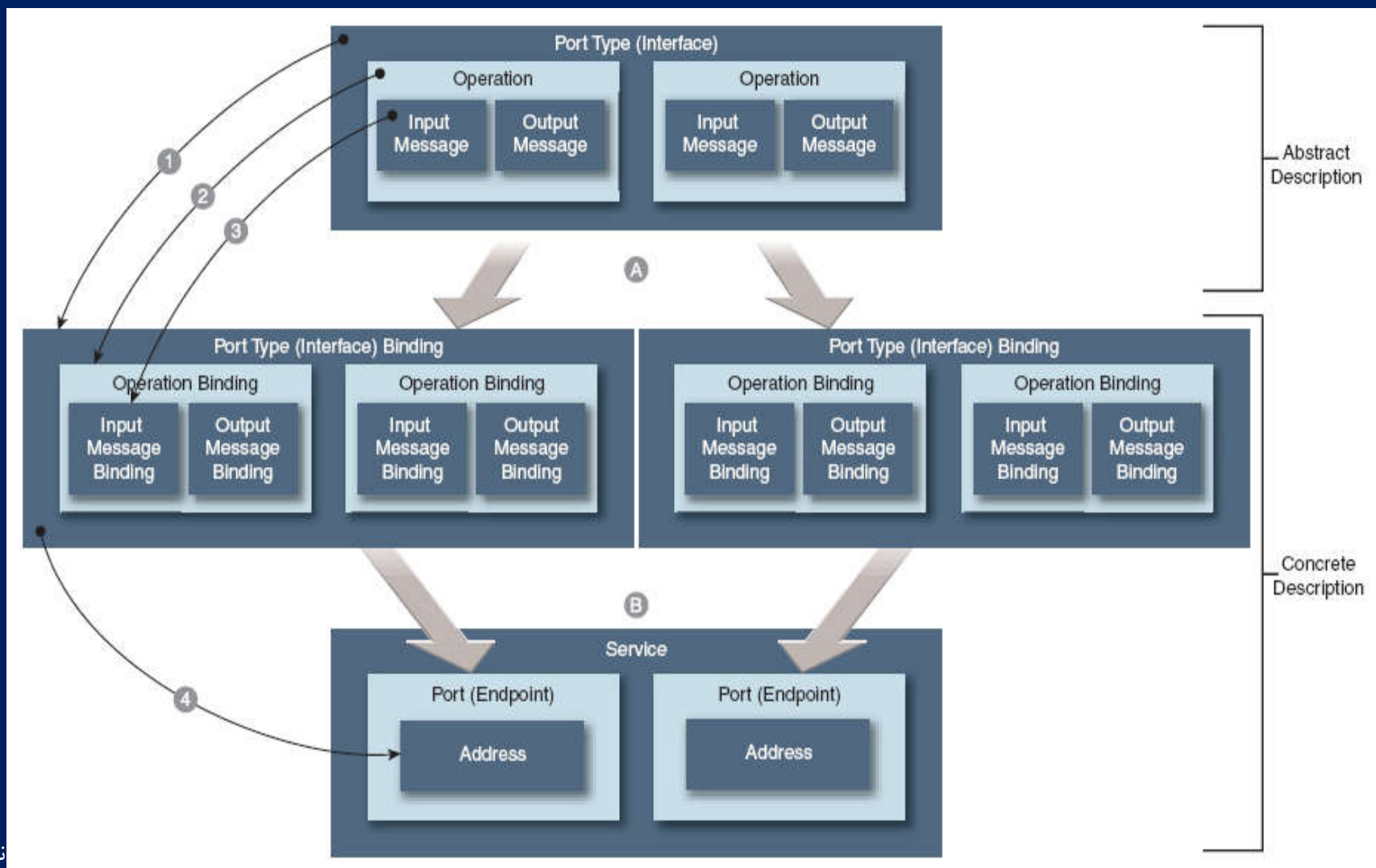

Port (Endpoint) ➤

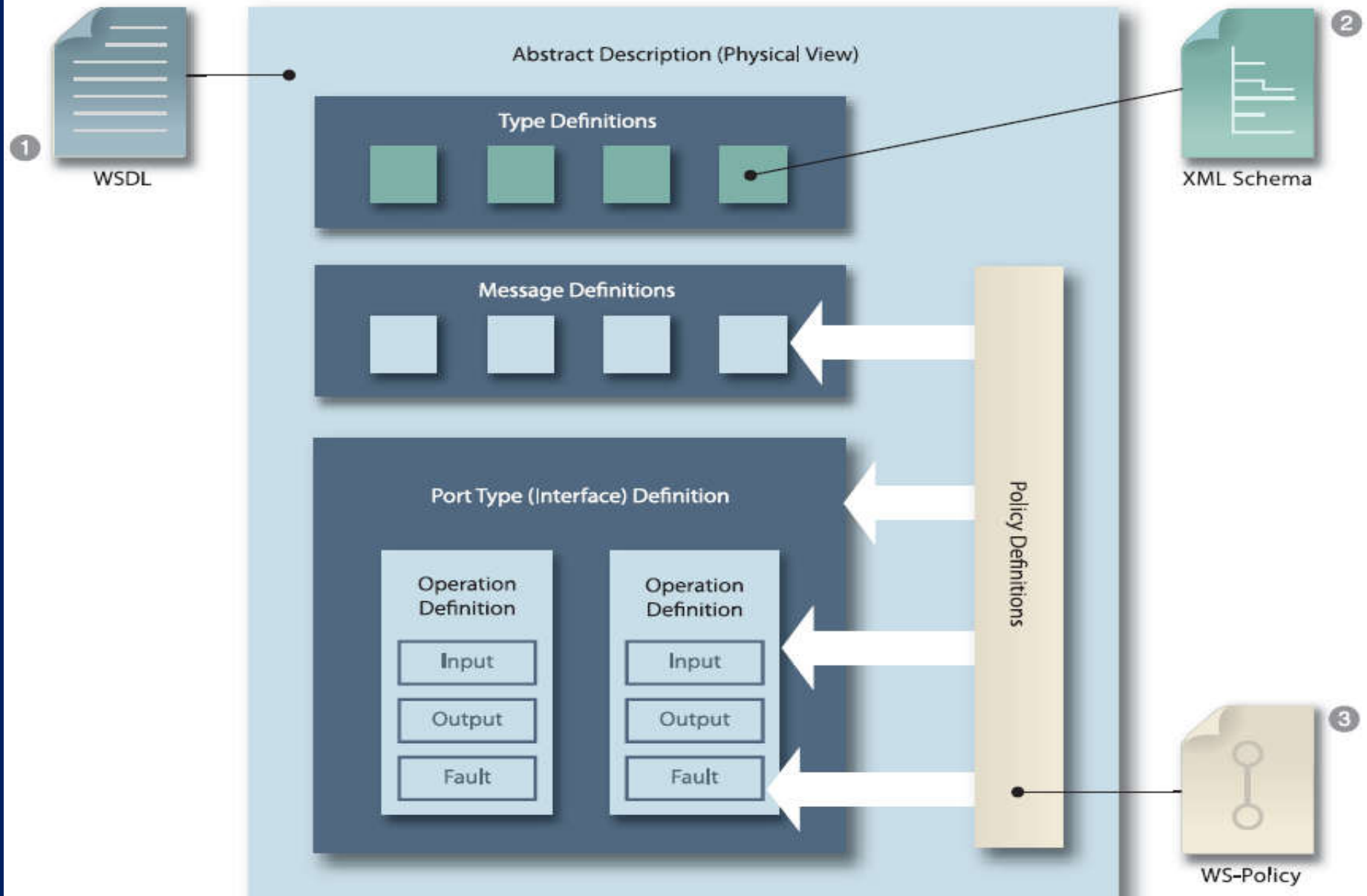
- هر تعریف binding باید به یک تعریف port مرتبط شود.
- هر port مانند یک container برای تعریف آدرس فیزیکی عمل می کند.
- هر تعریف port می تواند توسط یک port type، operation یا message مورد استفاده قرار گیرد.

Address definition ➤

- مشخص کننده ی یک آدرس فیزیکی در شبکه می باشد. این آدرس برای مثال می تواند یک URL باشد.

Technologies in Web service contract

Technologies in Web service contract

- WSDL مهم‌ترین و اساسی‌ترین تکنولوژی برای تعریف قرارداد سرویس است. با استفاده از WSDL ساختار قرارداد سرویس تعریف می‌شود و سپس با استفاده از تکنولوژی‌های دیگر جزئیات آن مشخص و بسط داده می‌شود.
- در حقیقت ساختاری که تاکنون برای قرارداد سرویس مشخص کردیم، تعریف WSDL را نشان می‌دهد.
- WSDL هم تعریف abstract و هم concrete را در بر می‌گیرد.

Technologies in Web service contract

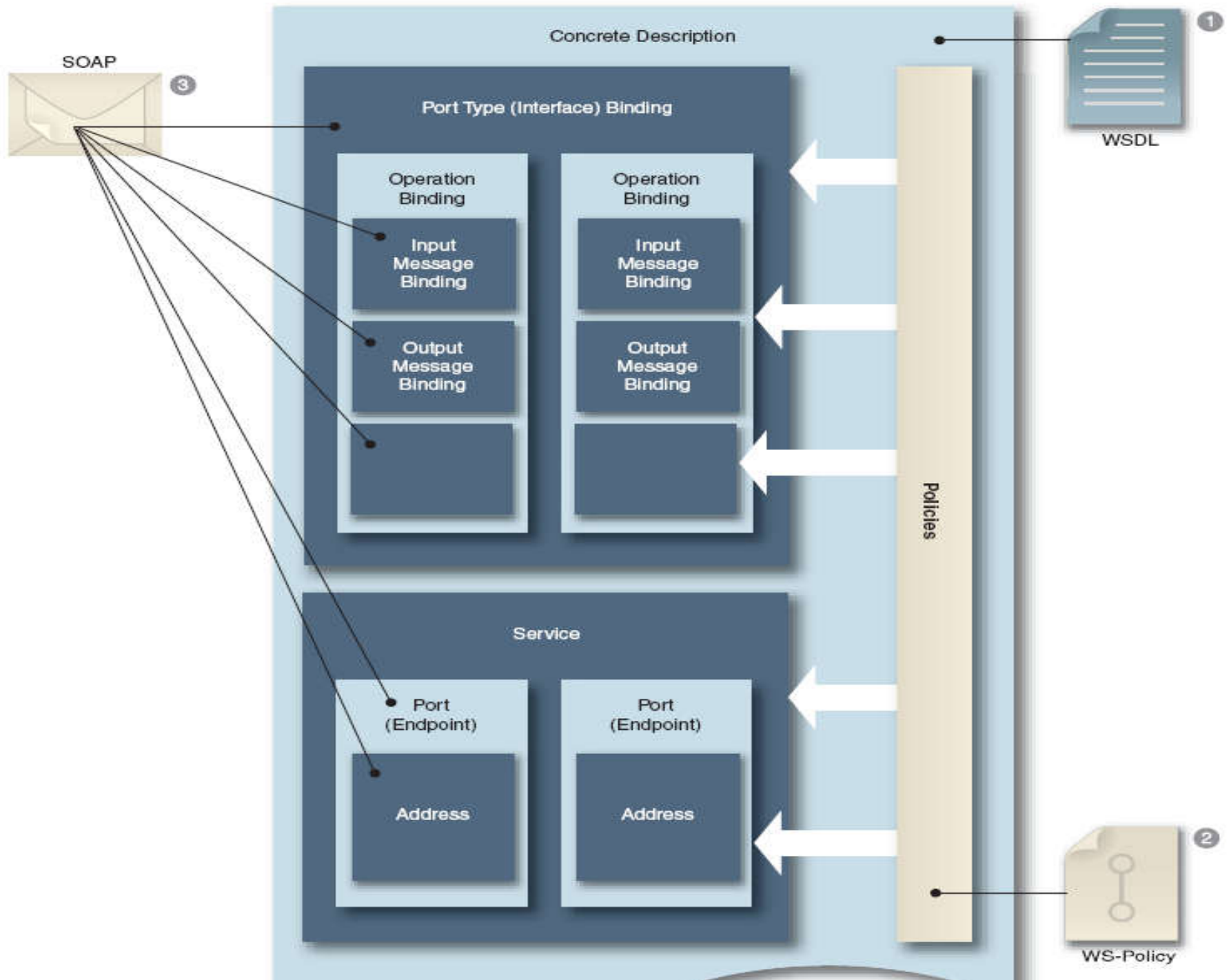
- XML Scheme زبانی برای تعریف ساختار و اعتبارسنجی مستندات XML فراهم می‌آورد. با توجه به این که سرویس‌های وب با تبادل پیام‌های مبتنی بر XML با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند، XML یک تکنولوژی تکمیل‌کننده برای تولید قرارداد سرویس فراهم می‌آورد.
- Scheme ها به عنوان بخشی از قرارداد به شمار می‌روند و جزئیات ساختاری آن را توصیف می‌کنند. در حقیقت آن ها مشخص‌کننده‌ی عناصر و صفات ظاهر شونده در یک پیغام، ترتیب این اجزا و نوع داده‌ای هستند که این اجزا می‌توانند شامل شوند.
- کد XML Scheme را می‌توان به صورت مستقیم در مستند WSDL وارد نمود یا به صورت یک مستند جداگانه از آن بهره گرفت.

Technologies in Web service contract

➤ **WS-Policy** : استاندارد **WS-Policy** یک چارچوب مختص سرویس وب است که امکان بیان ویژگی‌ها و قیود رفتاری سرویس را به عنوان یک فراداده‌ی **machine readable** فراهم می‌آورد. به این ترتیب می‌توان با استفاده از این زبان قرارداد سرویس را جهت بیان سایر نیازمندی‌های سرویس توسعه داد.

Technologies in Web service contract

- SOAP یک استاندارد قالب پیغام است که جهت تبادل پیغام بین برنامه های کامپیوتری استفاده می شود.
- SOAP رایج ترین پروتکل قالب پیغام است که همراه با WSDL مورد استفاده قرار می گیرد.
- پیغام های SOAP معمولاً با استفاده از HTTP ارسال می شوند.

Service Contract

- با توجه به این که این قرارداد میان سرویس ها به اشتراک گذاشته می شود، طراحی آن دارای اهمیت زیادی است.
- درخواست کننده های سرویس که با این قرارداد توافق کرده اند، به این تعریف وابسته می شوند. بنابراین یکی از مواردی که باید مورد توجه قرار گیرد نگه داری و نسخه بندی قراردادها بعد از اولین ترخیص می باشد.

Service Loose Coupling

➤ اتصالات سست

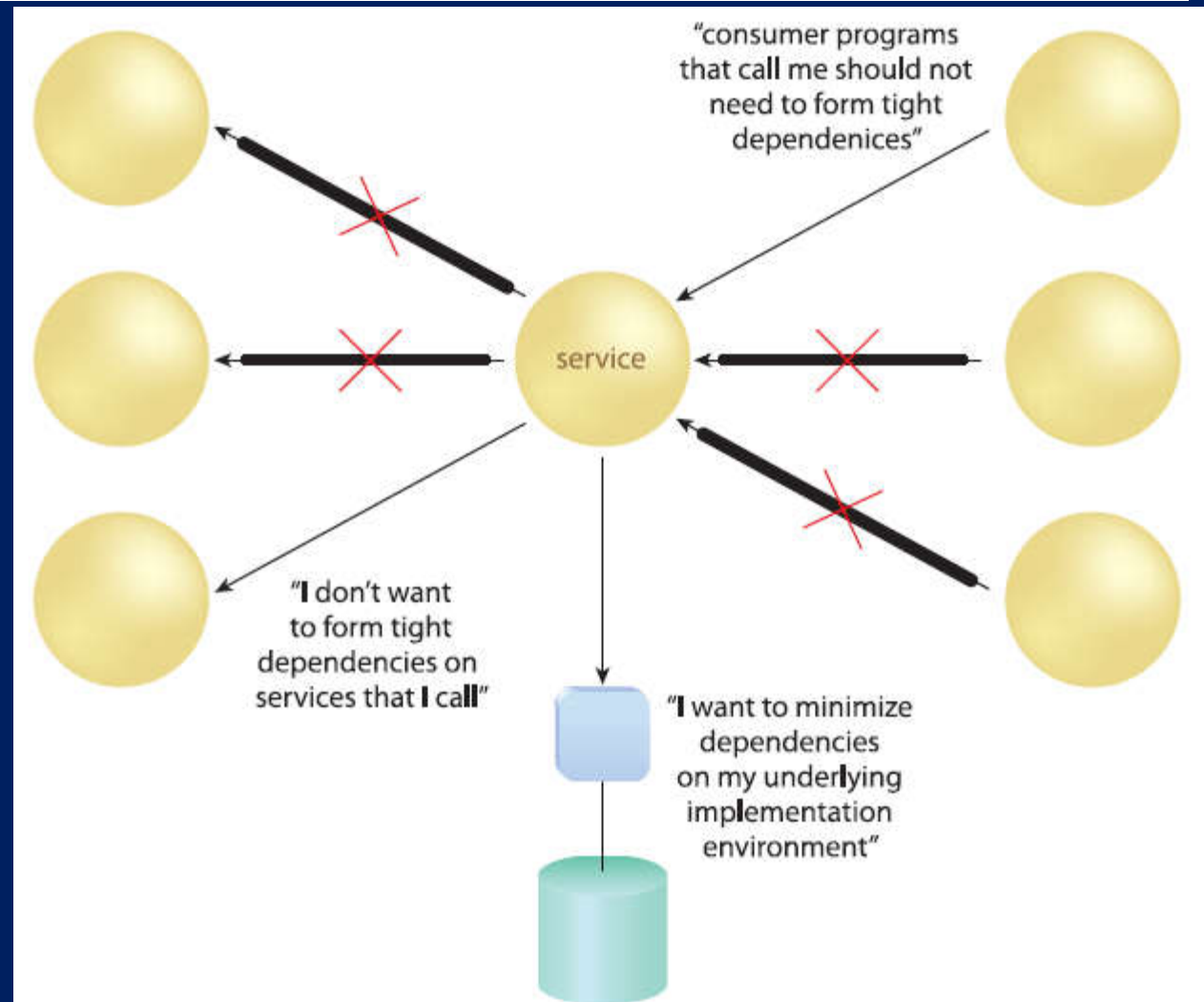
- یکی از اصول طراحی است که تضمین می کند قرارداد سرویس با مصرف کنندگان این سرویس، منطق سرویس و پیاده سازی آن دارای اتصالات تنگاتنگ (tightly coupling) نمی باشد. در نتیجه قرارداد سرویس بدون این که بر مصرف کنندگان سرویس یا پیاده سازی آن تاثیرگذار باشد می تواند تغییر و تکامل یابد.

Service Loose Coupling

این اصل از اصول طراحی بر کاهش اتصالات بین اجزای یک راه حل مبتنی بر سرویس گرایی اشاره دارد. خصوصاً فراهم آوردن اتصالات سست بین اجزای زیر مورد تاکید است:

- بین قرارداد سرویس و مصرف کنندگان آن
- بین قرارداد سرویس، با منطق و پیاده سازی آن

Coupling Types

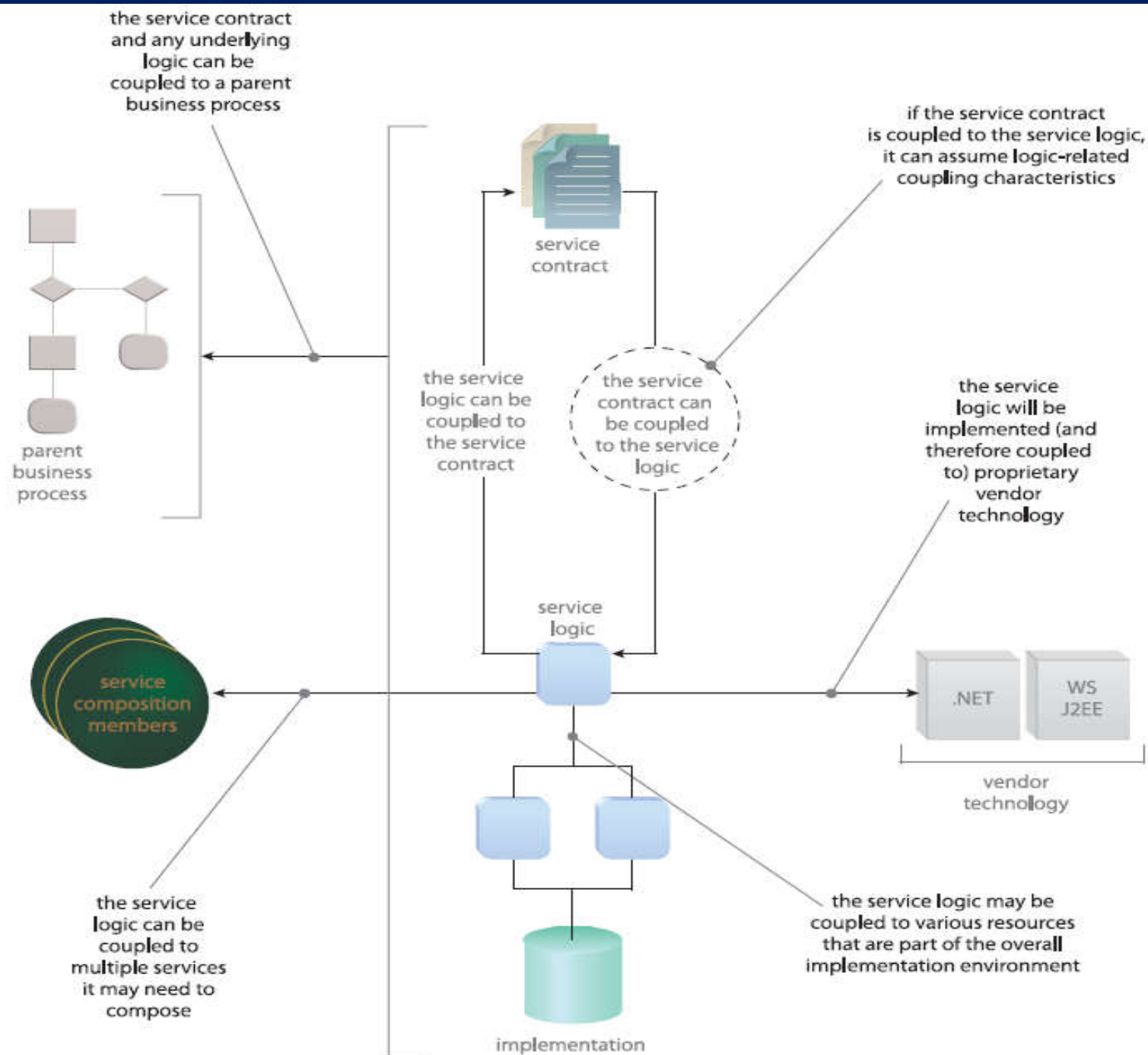
➤ Service Contract Coupling Types (intra-service coupling)

- Logic-to-Contract
- Contract-to-Logic
- Contract-to-Implementation
- Contract-to-technology
- Contract-to-Functional

قرارداد سرویس عنصر اصلی
است که اتصالات با آن شکل
می گیرد.

➤ Service Consumer Coupling Types (inter-service coupling)

- Consumer-to-Implementation
- Consumer-to-Contract

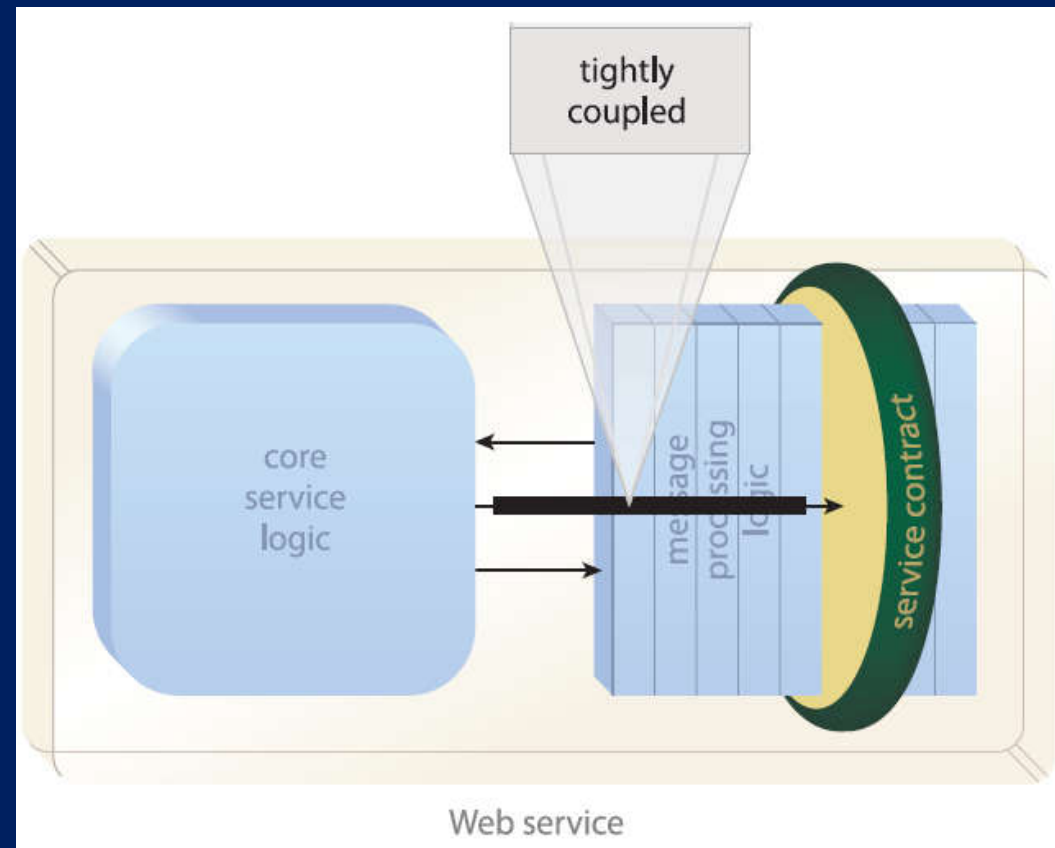
Logic-to-Contract Coupling

- یکی از رویکردهای مورد توصیه، تولید قرارداد سرویس پیش از منطق آن است. به این ترتیب منطق زیرین به نوعی تهیه می‌شود که از قرارداد سرویس پشتیبانی کند.
- این رویکرد، موجب ایجاد اتصال تنگاتنگ منطق سرویس با قرارداد آن می‌باشد. با این وجود، این نوع از اتصال یک نوع مثبت از اتصال به شمار می‌رود.

Logic-to-Contract Coupling

در صورتی که ابتدا قرارداد سرویس تهیه شود و منطق سرویس بر مبنای آن ایجاد گردد؛ منطق سرویس دارای یک اتصال تنگاتنگ با قرارداد سرویس است. ✓
در این حالت قرارداد به منطق سرویس وابسته نبوده و به این ترتیب منطق سرویس در آینده می‌تواند جایگزین شود بدون اینکه مصرف کنندگان که به قرارداد وابسته هستند تحت تاثیر قرار گیرند.

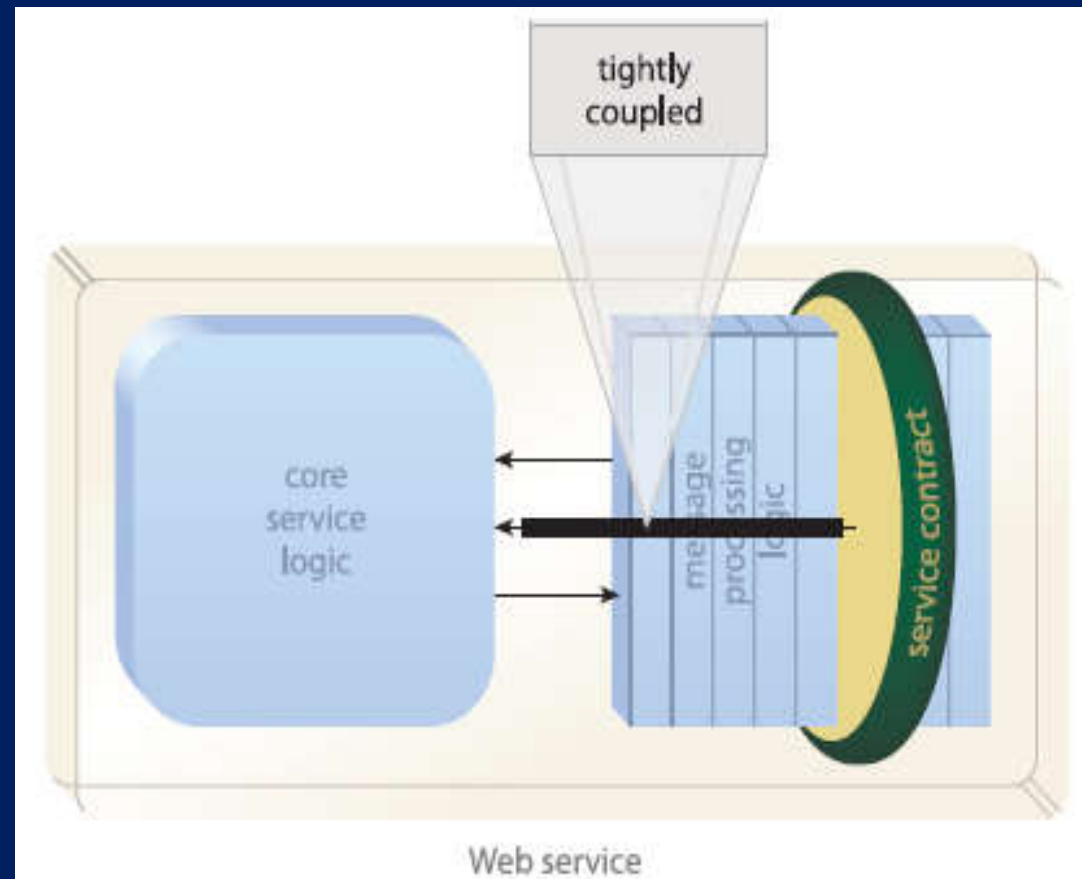
Contract-to-Logic Coupling

• در بسیاری از موارد به خصوص زمانی که منطق راه حل موجود است، قرارداد سرویس بر مبنای این منطق حاصل می گردد.

• تولید قرارداد معمولاً با استفاده از ابزارهایی به صورت خودکار انجام می شود.

• در این حالت قرارداد دارای اتصال تنگاتنگ با منطق سرویس است، در صورتی که منطق سرویس تغییر کند یک قرارداد جدید ایجاد می شود و یک نسخه جدید از سرویس منتشر می شود.

✗ این امر موجب ایجاد اتصالات زیادی بین مصرف کنندگان سرویس با آن می گردد.

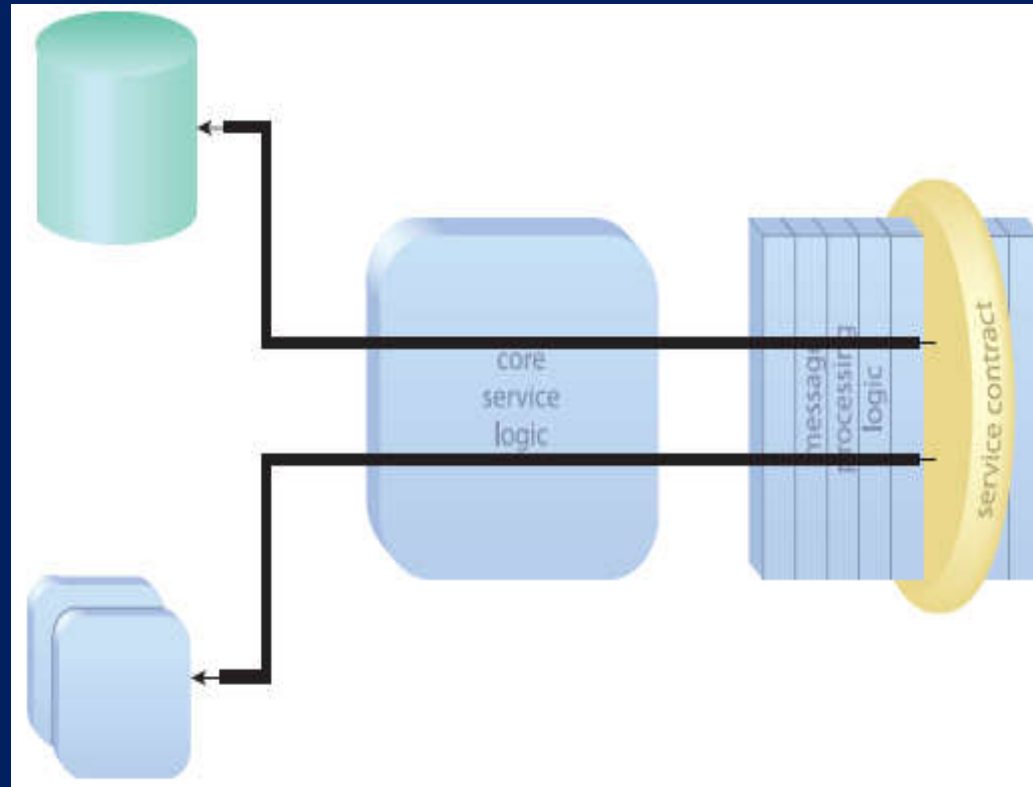

Contract-to-Implementation Coupling

• منطق زیرین یک سرویس با منابع مورد نیاز خود مانند پایگاه داده، یا سایر منابع سیستمی در تعامل است. در صورتی که قرارداد سرویس از منطق خود که دارای چنین ارتباطاتی با محیط پیاده‌سازی است به دست آید، جزئیات پیاده‌سازی در قرارداد سرویس وارد می‌شوند.

• این امر موجب اتصال قرارداد سرویس با پیاده‌سازی خود می‌شود.

Contract-to-technology Coupling

- زمانی که قرارداد سرویس شامل جزئیات تکنولوژی مورد استفاده در تولید سرویس است، این نوع از اتصال ایجاد می گردد.
- این نوع از اتصال دارای تاثیرات منفی زیر است:
 - این امر موجب محدود نمودن مصرف کنندگان سرویس می شود. زیرا در این حالت مصرف کنندگان باید از تکنولوژی های ارائه شده پشتیبانی نمایند.
 - علاوه بر این تولیدکنندگان سرویس نمی توانند به راحتی تکنولوژی های به کار فته در پیاده سازی سرویس را تغییر دهند.

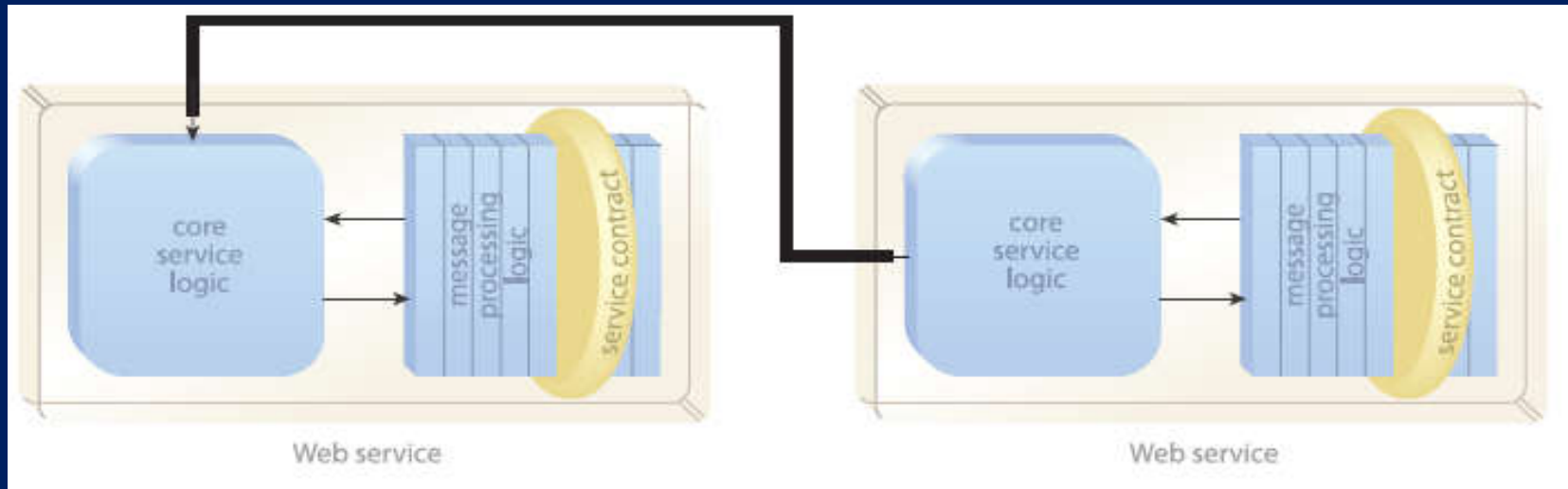
Contract-to-Functional Coupling

- این نوع از اتصال در حالات زیر ایجاد می گردد:
- زمانی که منطق سرویس به منطق فرآیند کسب و کاری وابسته باشد.
 - زمانی که سرویس تنها برای یک مصرف کننده خاص تولید می گردد.

Consumer-to-Implementation Coupling

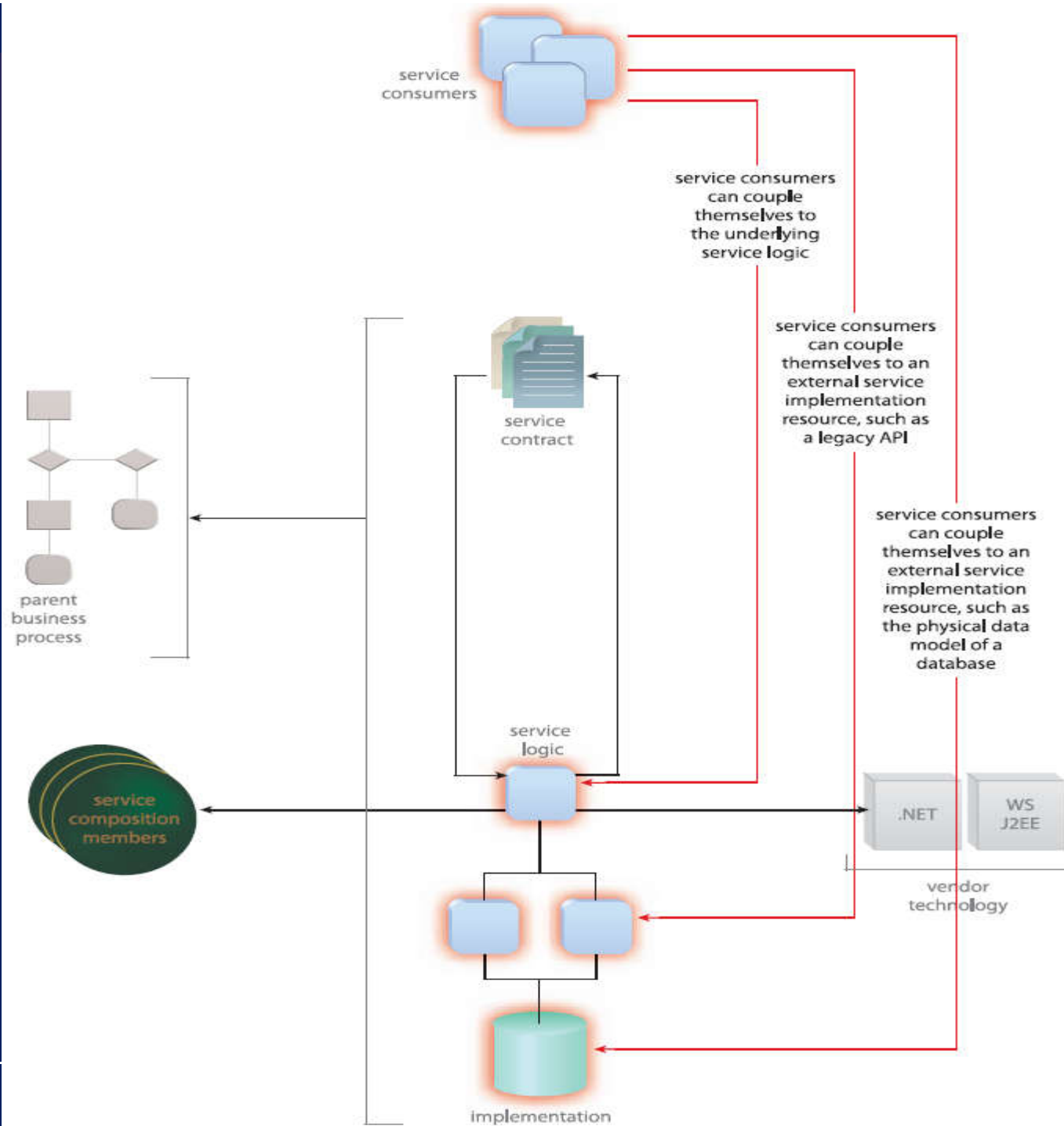
- مصرف کننده‌ی سرویس، قرارداد سرویس را نادیده می‌گیرد و مستقیماً به منطق سرویس دسترسی پیدا می‌کند (برای مثال جهت افزایش کارایی) و با آن دارای اتصال تنگاتنگ است.

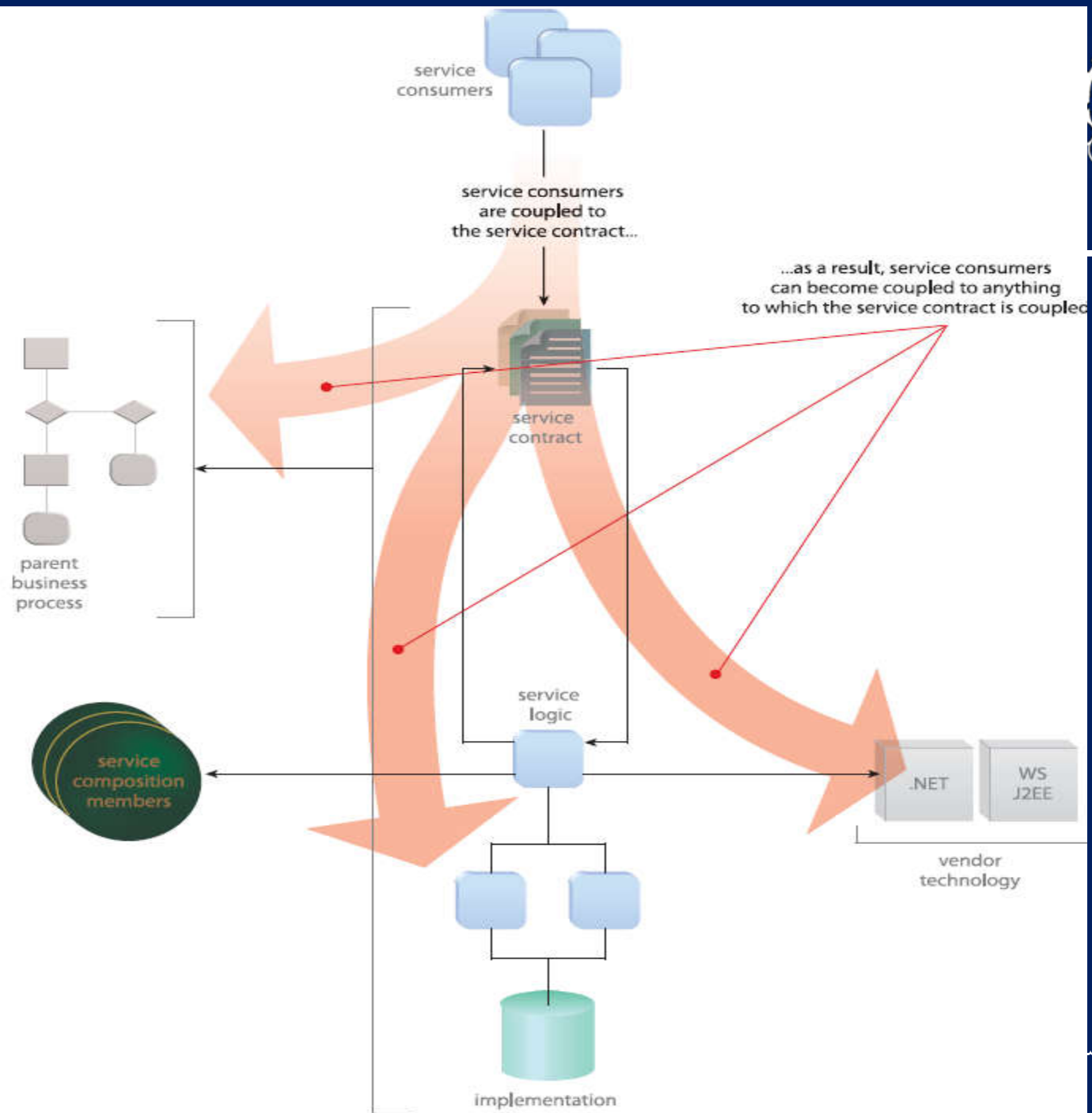

Consumer-to-Contract Coupling

- زمانی شکل می‌گیرد که مصرف‌کننده‌ی سرویس با استفاده از قرارداد سرویس به آن دسترسی پیدا می‌کند.
- این نوع از اتصال، شیوه‌ی مطلوب در ارتباط بین مصرف‌کننده سرویس و سرویس به شمار می‌رود، زیرا بیشترین میزان استقلال بین این دو را فراهم می‌آورد.
- البته این میزان استقلال وابسته به محتوای قرارداد سرویس است. به عبارتی مصرف‌کننده سرویس به هر آنچه که قرارداد سرویس با آن در اتصال است وابسته می‌باشد.

Coupling types and their influences

Coupling Type	تأثیر منفی یا مثبت؟
Logic-to-Contract	+
Contract-to-Logic	-
Contract-to-Technology	-
Contract-to-Functional	-
Contract-to-Implementation	-
Consumer-to-Implementation	-
Consumer-to-Contract	+

Service Abstraction

- تنها بخشی از سرویس که توسط مصرف کنندگان آن قابل مشاهده است، قرارداد سرویس است. منطق سرویس فراتر از آنچه در این قرارداد آمده است از دید مصرف کنندگان مخفی بوده و به آن ها مربوط نمی باشد.
- با مخفی نگه داشتن جزئیات به خصوص، امکان تکامل منطق و پیاده سازی سرویس در طول زمان وجود دارد، در حالی که همچنان تمام آنچه در قرارداد سرویس ارائه شده است را برای مصرف کنندگان خود فراهم می آورد.
- به عبارتی سرویس ها مانند یک جعبه سیاه عمل کرده و جزئیات داخلی خود را مخفی می سازند.

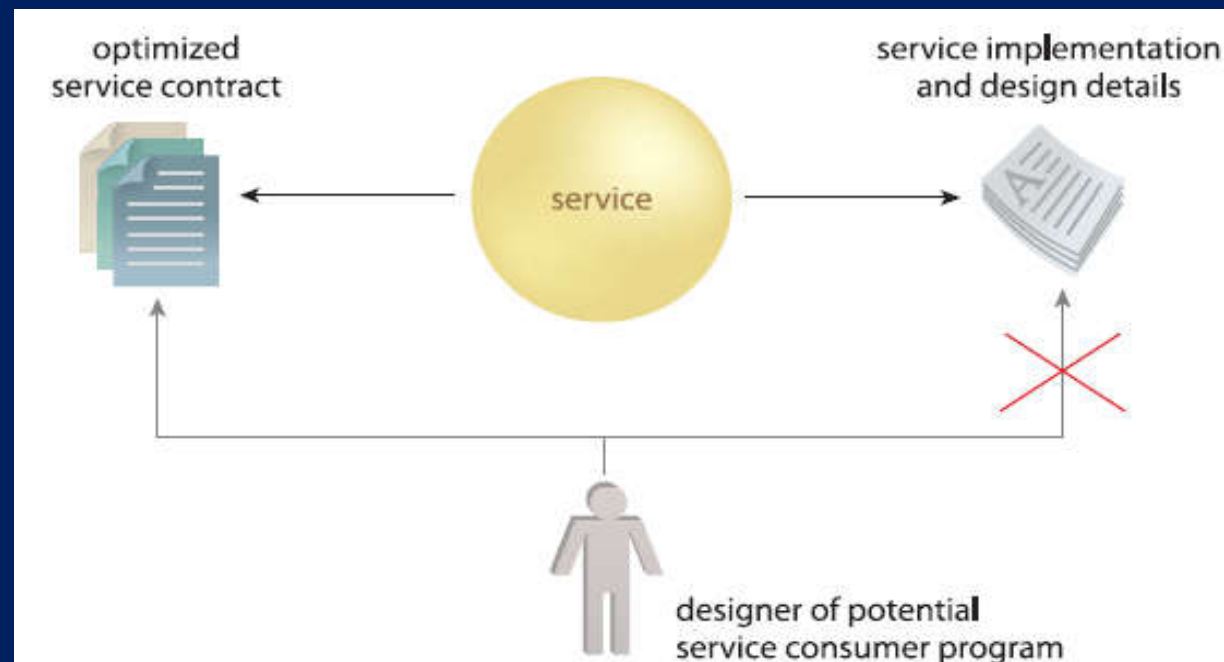

Service Abstraction

- به هر میزان اطلاعات ارائه شده به مصرف کنندگان بیشتر باشد، میزان آگاهی مصرف کننده به منطق سرویس، پلت فرم و جزئیات آن افزایش می یابد. بنابراین ممکن است مصرف کننده بر مبنای این اطلاعات پیش فرض هایی در تولید سرویس خود در نظر بگیرد و یک وابستگی consumer-to-implementation ایجاد شود.
- آنچه در این اصل مورد توجه قرار می گیرد، رسیدن به سطح مناسبی از پنهان سازی اطلاعات و جلوگیری از دسترسی به جزئیات اضافی است.

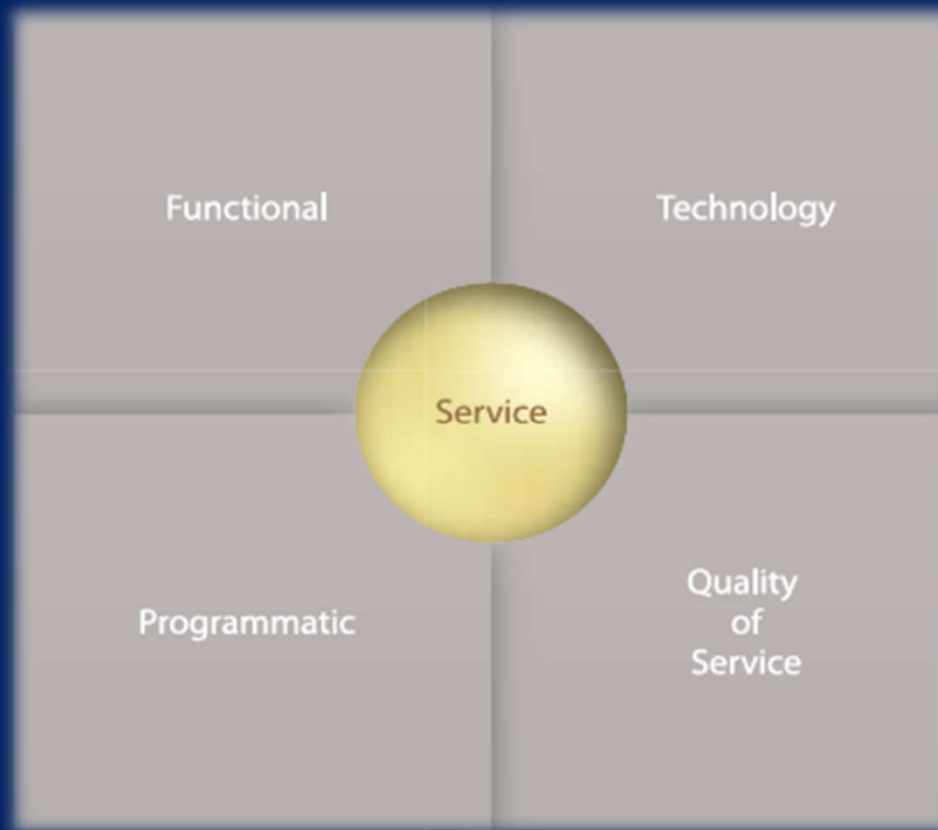

Service Abstraction

Service Abstraction

به طوری کلی اطلاعاتی که در مورد سرویس می‌توان فراهم کرد را می‌توان در دسته‌های مقابل طبقه بندی نمود. حال باید بررسی نمود که در رابطه با سرویس هر یک از این دسته اطلاعات را به چه میزان و به چه شیوه‌ای **abstract** نمود.

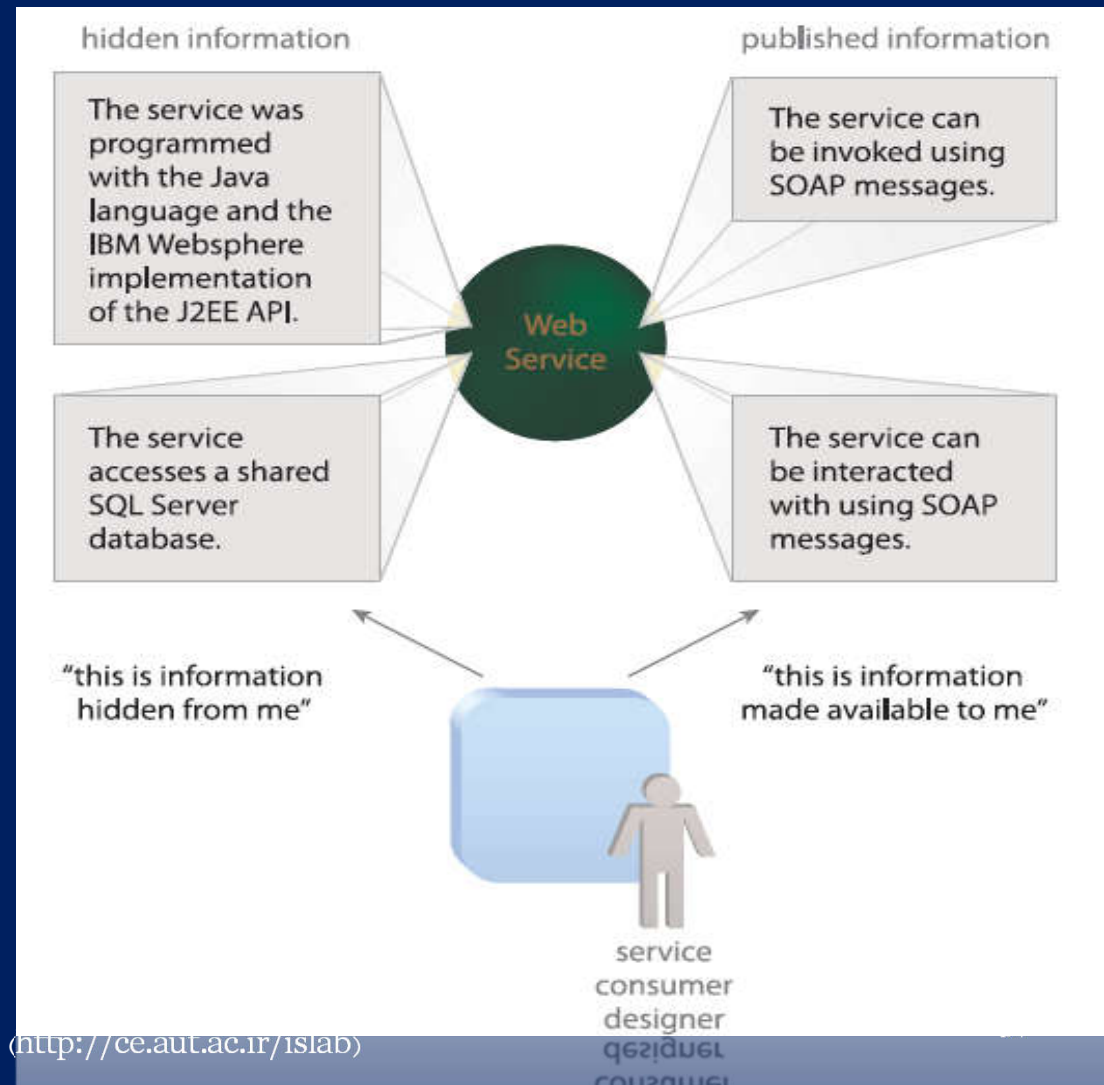

Service Abstraction

Technology Information Abstraction

- در رابطه با تکنولوژی باید اطلاعات زیر را منتشر نمود:
 - تکنولوژی مورد نیاز برای فراخوانی سرویس
 - تکنولوژی مورد نیاز برای تعامل با سرویس
- در رابطه با تکنولوژی باید اطلاعات زیر را مخفی نمود:
 - زبان برنامه نویسی مورد استفاده در سرویس
 - منابع مورد استفاده توسط سرویس

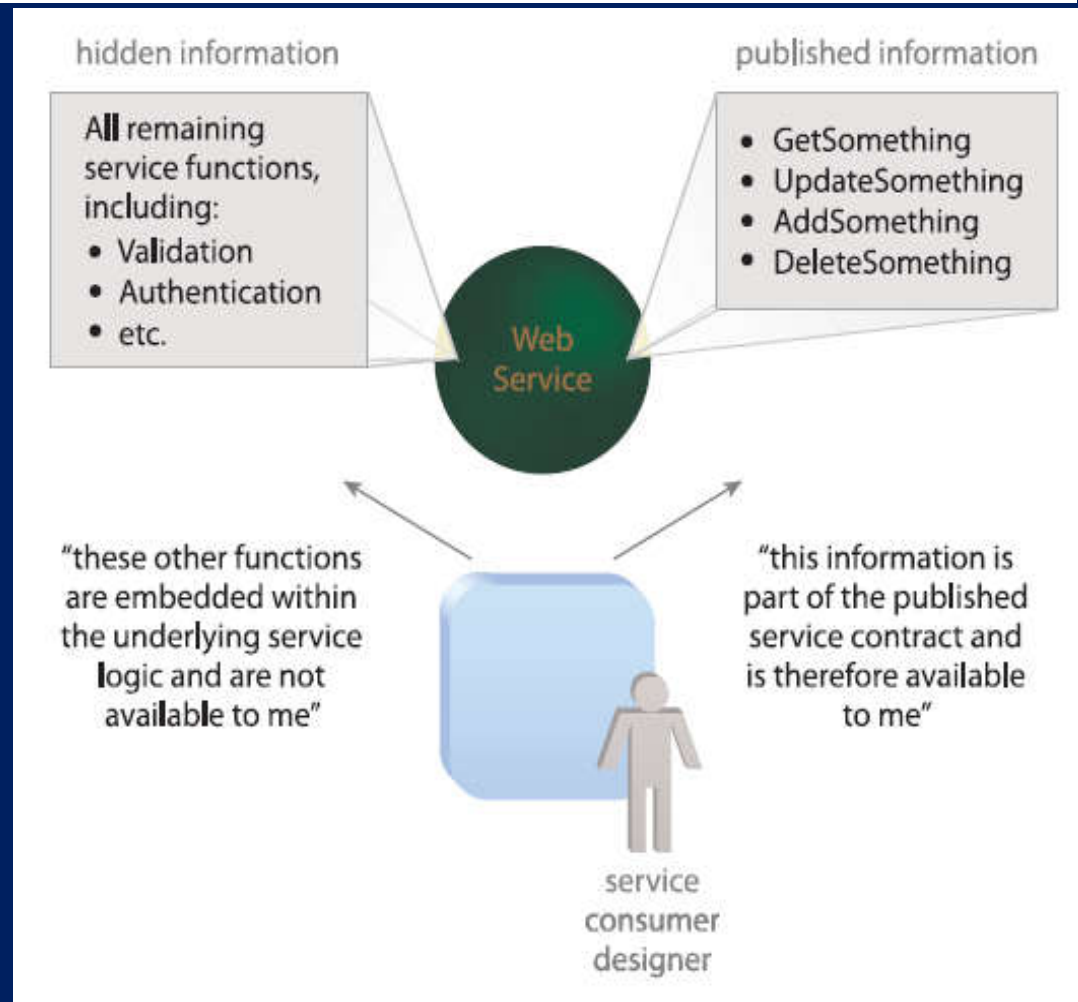
Service Abstraction

Functional Abstraction

• این نوع انتزاع مشخص کننده‌ی این است که کدام یک از قابلیت‌های سرویس از طریق قرارداد تکنیکی ارائه گردد.

• تنها قابلیت‌هایی که به احتمال زیاد مورد استفاده برنامه‌های دیگر قرار می‌گیرند به صورت عمومی ارائه و مابقی پنهان می‌شوند.

Service Abstraction

Programmatic Abstraction

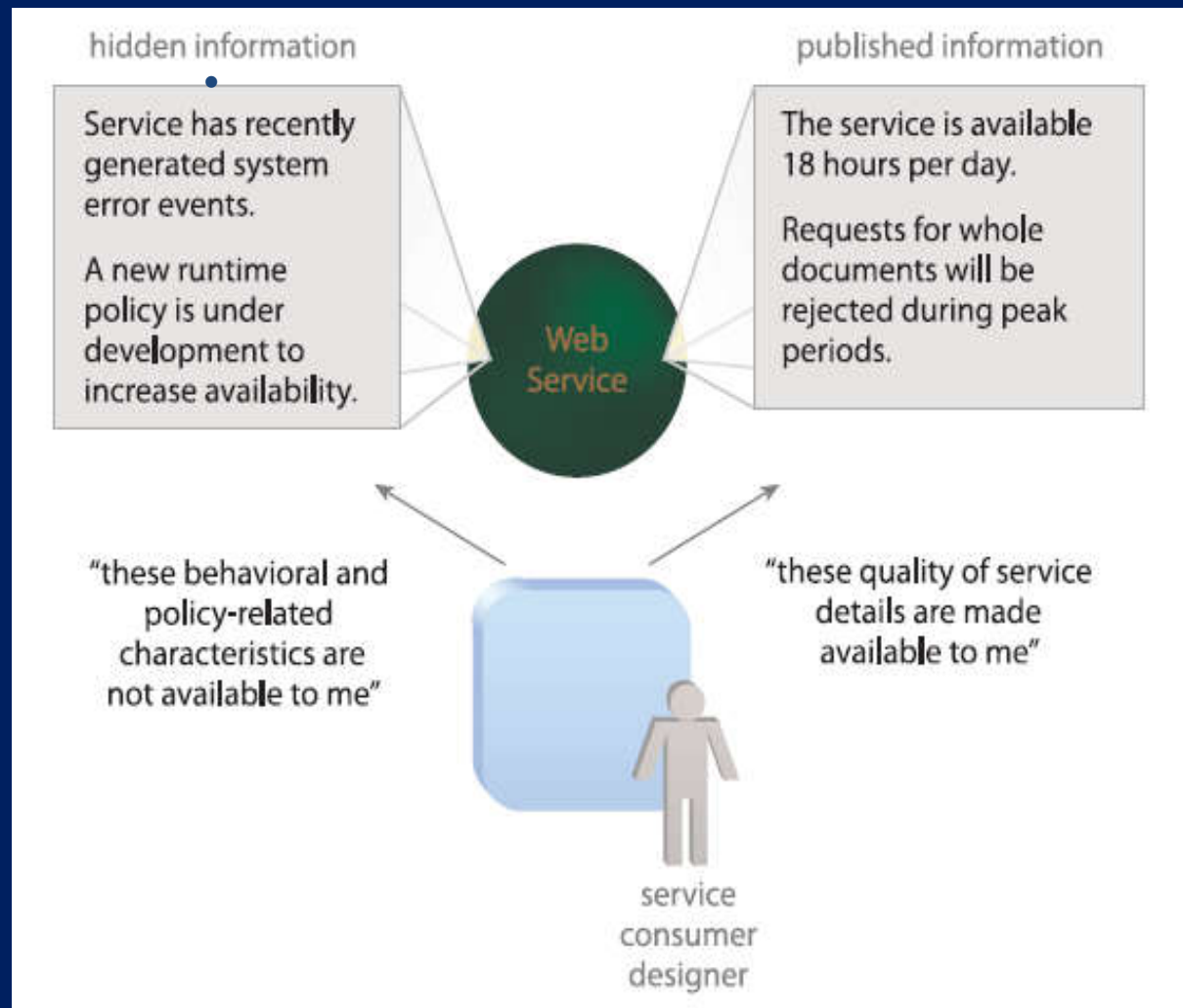

- این نوع از انتزاع، جزئیات سطح پایین طراحی مانند الگوریتم‌ها، کنترل خطا و استثناها و ... را پنهان می‌کند.
- بنابراین سرویس مصرف کننده به این اطلاعات دسترسی ندارد.

Service Abstraction

Quality of Service Abstraction

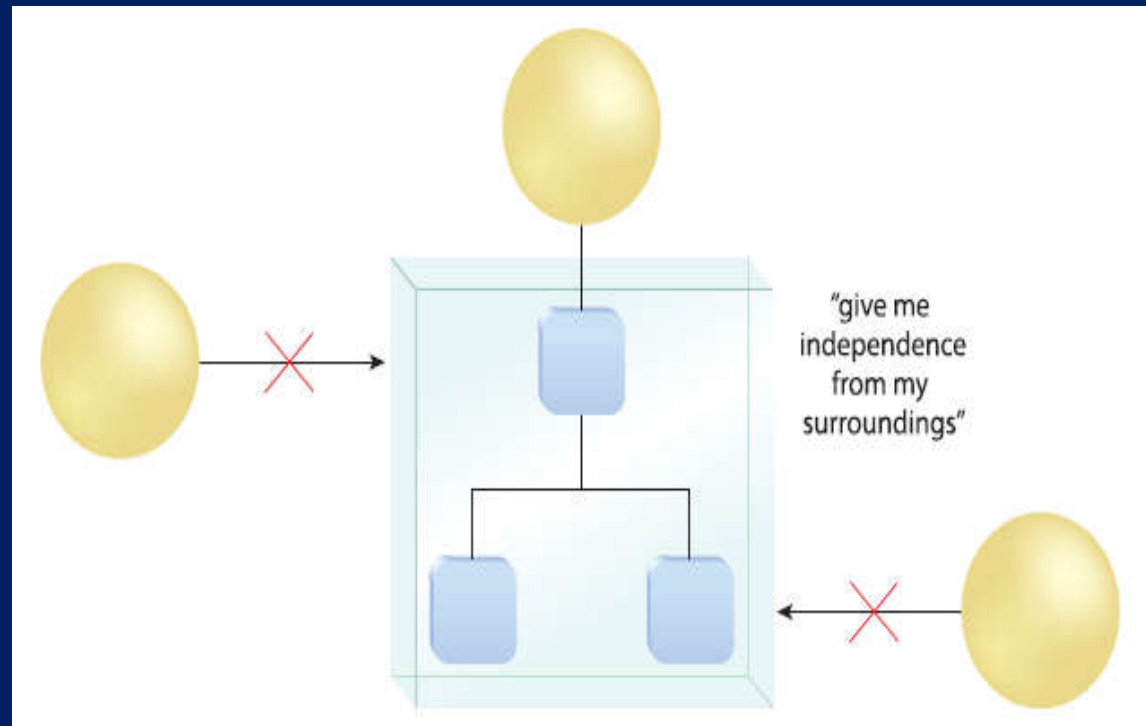
Service Autonomy

- خود مختاری سرویس نشان دهنده‌ی توانایی آن برای اجرای منطق پردازشی به صورت مستقل است.
- سرویس‌ها باید دارای یک درجه‌ای از کنترل بر محیط اجرا و منابع مورد مصرف خود داشته باشند. هر چه یک سرویس کنترل بیشتری بر روی محیط اجرای خود در زمان runtime داشته باشد، خودمختاری آن افزایش می‌یابد.
- هرچه یک سرویس از تاثیرات خارجی به میزان بیشتری مستقل و ایزوله باشد، قابلیت اطمینان آن بیشتر است. به عبارتی، از مهم‌ترین نتایج افزایش خودمختاری، افزایش قابلیت اطمینان (reliability) و پیش‌بینی پذیری (predictability) آن است

Service Autonomy

وقتی یک سرویس خودمختار باشد، منطق زیرین خود را به طور مستقل پیاده‌سازی می‌کند و تحت تاثیر موجودیت‌ها خارجی قرار نمی‌گیرد.

Service Autonomy

- به طور کلی برای سرویس دو نوع خودمختاری در نظر گرفته می شود:
 - خودمختاری در زمان اجرا (Runtime Autonomy): سطحی از کنترل که سرویس در زمان فراخوانی و اجرا بر روی منطق پردازشی خود دارد، خودمختاری در زمان اجرا خوانده می شود.
 - خودمختاری در زمان طراحی (Design-Time Autonomy): صرف نظر از اینکه سرویس بر محیط اجرای خود در زمان اجرای دارای کنترل است یا نه، استفاده کنندگان از این سرویس در رابطه با آن دارای وابستگی زمان طراحی هستند. این نوع وابستگی برای تکامل سرویس در پاسخ گویی نسبت به تغییرات آینده در نیازمندی ها محدودیت ایجاد می کند. به عبارتی زمانی که یک سرویس (بر مبنای قرارداد سرویس) دارای چند مصرف کننده است، کنترل خود را نسبت تغییرات و تکامل از دست می دهد. این نوع از خودمختاری با در نظر گرفتن اصل اتصالات سست فراهم می گردد.
- این دو نوع با یکدیگر دارای ارتباط مستقیم هستند به طوری که افزایش یکی، افزایش دیگری را نتیجه می دهد.

Service Autonomy Autonomy level

➤ سطوح خودمختاری را می‌توان به صورت زیر دسته بندی نمود:

Service Contract Autonomy •

Shared Autonomy •

Service Logic Autonomy •

Pure Autonomy •

Service Contract Autonomy

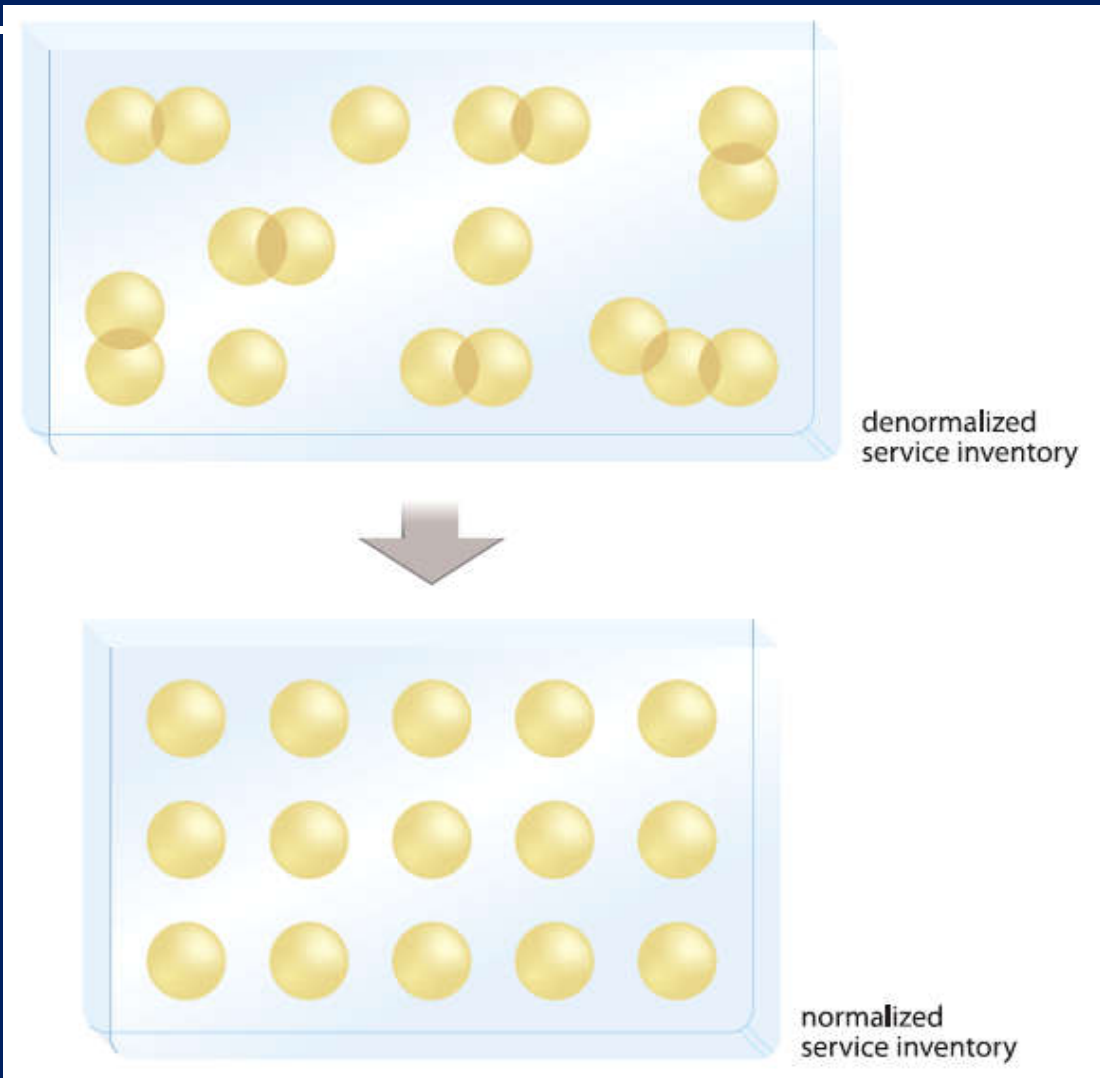
- یکی از مواردی که در تهیه یک مجموعه از سرویس‌ها دارای اهمیت است، اطمینان از این است که محدوده‌ی کارکردهایی که یک سرویس ارائه می‌کند، تنها در اختیار خود آن است. به عبارتی قابلیت‌هایی که در قرارداد یک سرویس بیان شده است نباید با سایر سرویس‌ها هم پوشانی داشته باشد.
- البته این نوع از خودمختاری بر خودمختاری زمان اجرا دلالت نمی‌کند، به عبارتی حتی اگر کارکردهای ارائه شده با هم هم پوشانی نداشته باشند، ممکن است پیاده‌سازی آن‌ها با یکدیگر هم پوشانی داشته باشد.

Service Contract Autonomy

- در حقیقت این نوع از خودمختاری با مفهوم نرمال سازی در ارتباط می باشد.
- مجموعه سرویس ها باید نرمال باشد و در آن افزونگی وجود نداشته باشد.

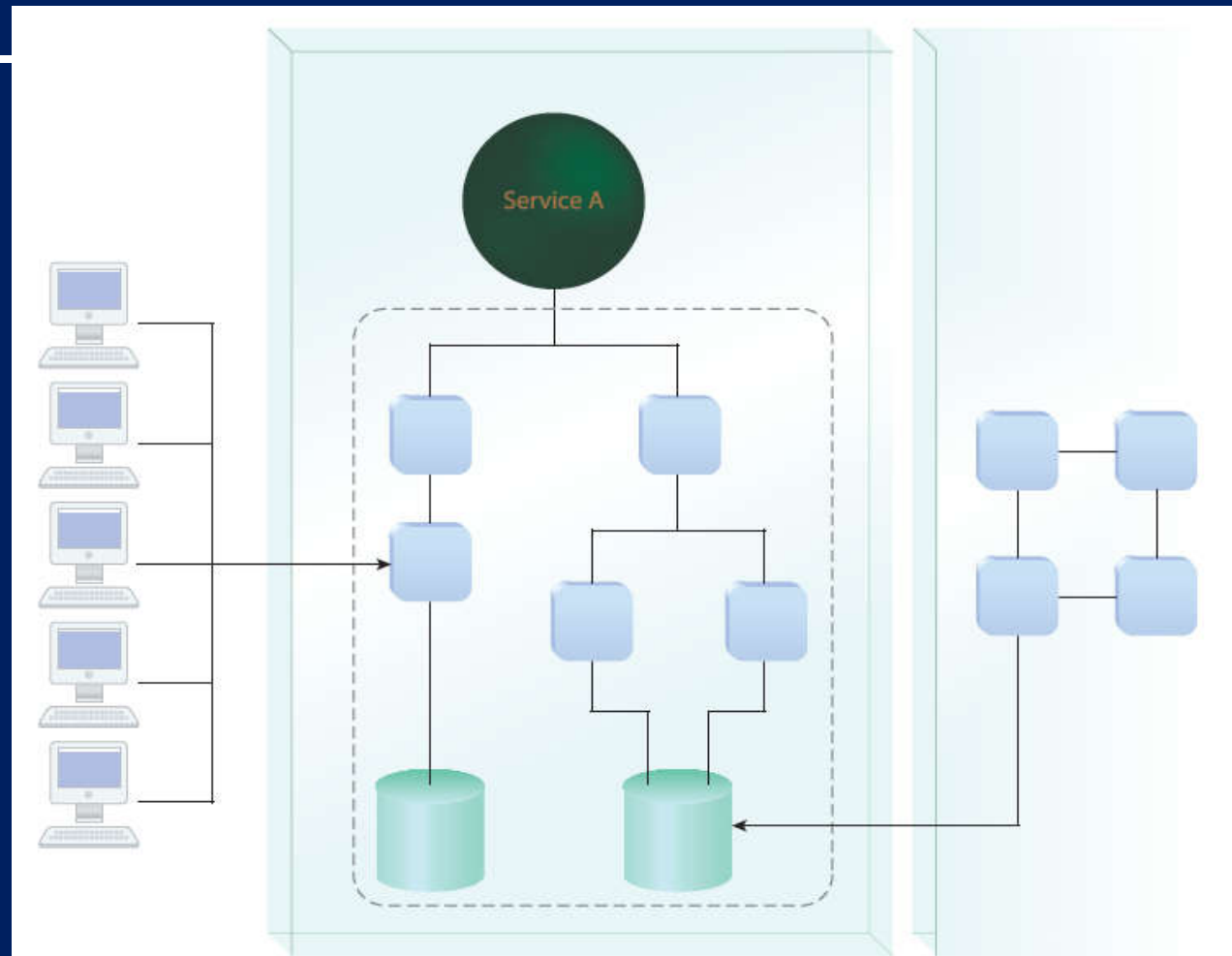

Shared Autonomy

• تمامی سرویس‌ها از ابتدا ساخته نمی‌شوند، بلکه ممکن است بعضی از آن‌ها برنامه‌های کاربردی legacy را کپسوله نمایند. بنابراین در این حالت سرویس از خودمختاری بالایی برخوردار نیست.

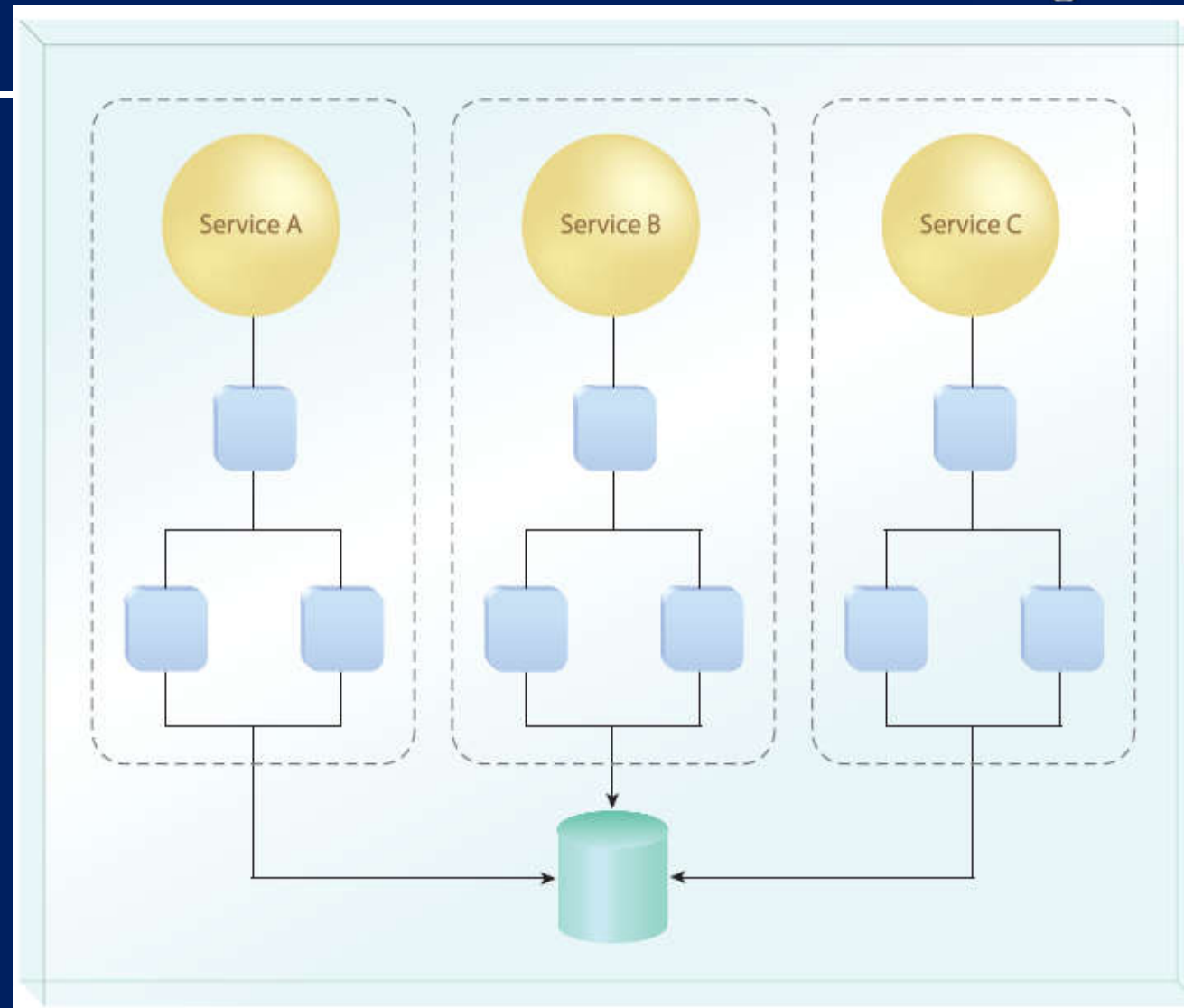

Service Logic Autonomy

در این حالت همانطور که مشاهده می‌شود، مولفه‌های هر سرویس نسبت به سایر سرویس‌ها ایزوله هستند. اما در این حالت با توجه به این که داده‌ها (پایگاه داده، فایل و ...) و سایر منابع بین سرویس‌ها و یا اجزای دیگر محیط مشترک هستند، سرویس از خودمختاری جزئی برخوردار است.

Pure Autonomy

➤ این نوع از خودمختاری، یک محیط پیاده‌سازی ایده‌آل برای سرویس فراهم می‌آورد، که در آن سرویس دارای کنترل کامل بر محیط اجرا و منابع موردنیاز خود است.

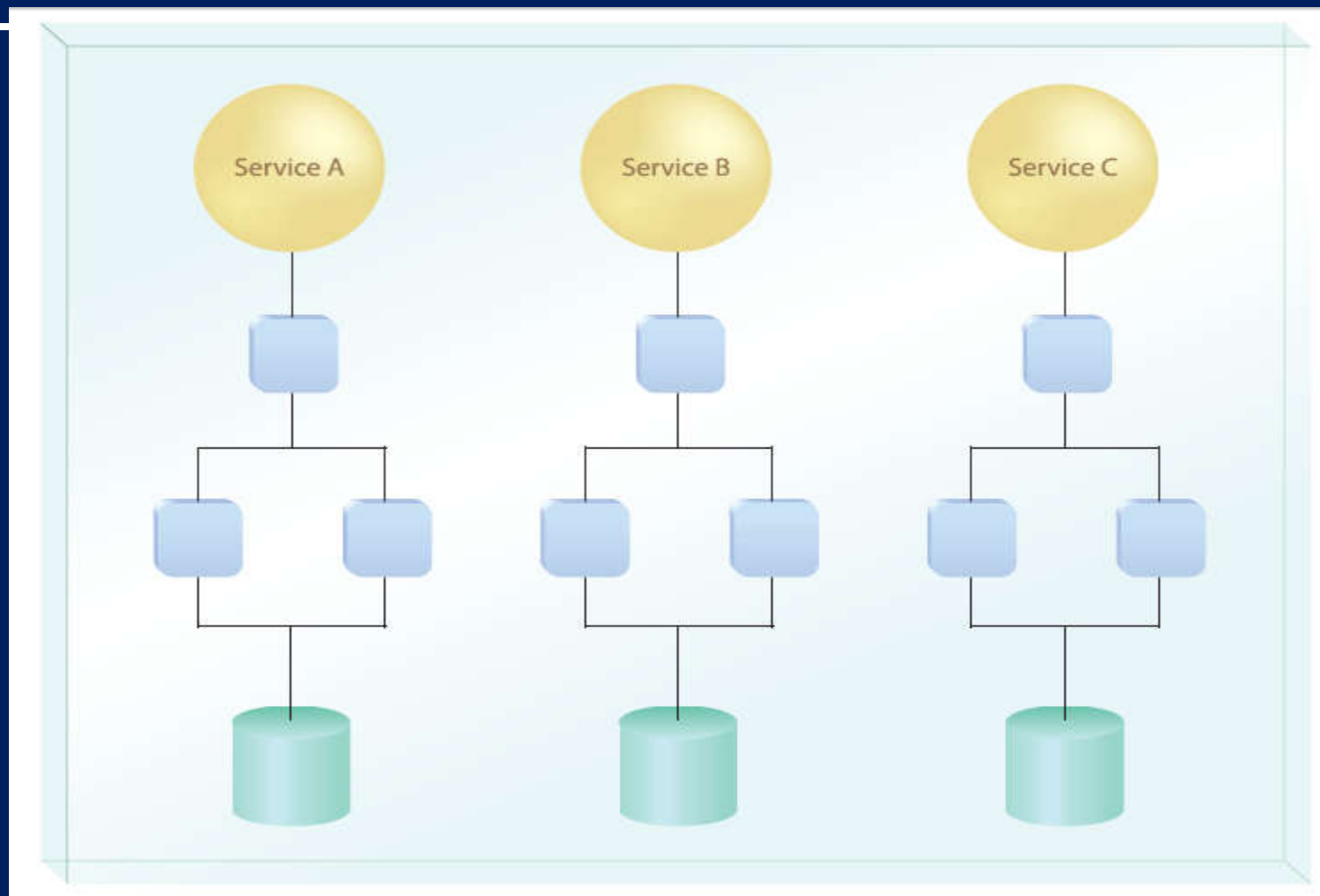
➤ این نوع از خودمختاری به دو صورت است:

- Functional Isolation: مولفه‌های تشکیل دهنده سرویس و داده‌ها برای هر سرویس اختصاصی هستند اما تمام سرویس‌ها در یک سرور قرار دارند. (منابع سیستمی یکسانی را به اشتراک می‌گذارند)

- Absolute Isolation: مولفه‌های تشکیل دهنده سرویس، داده‌ها و محیط سرویس برای هر سرویس اختصاصی هستند.

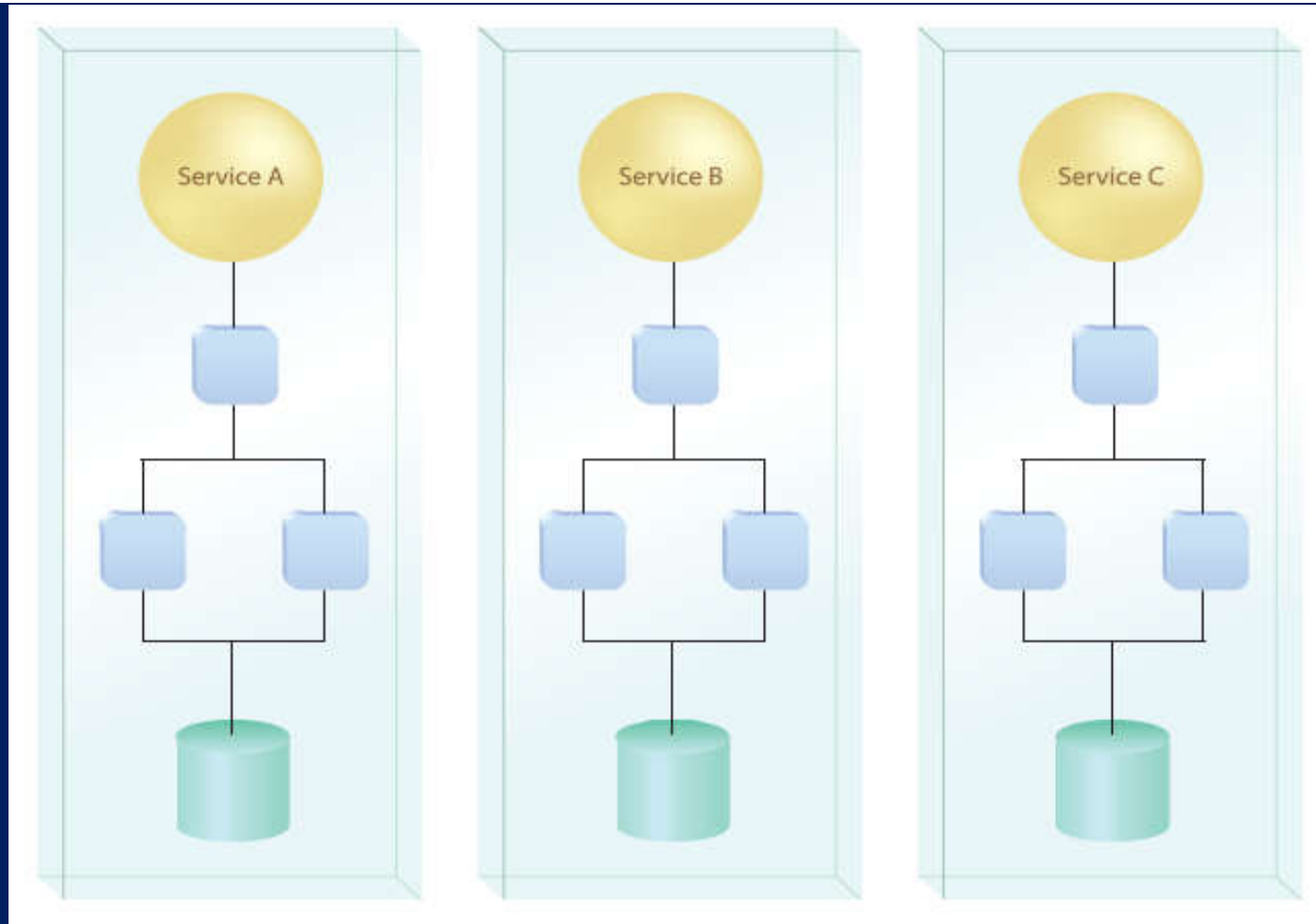

Functional Isolation

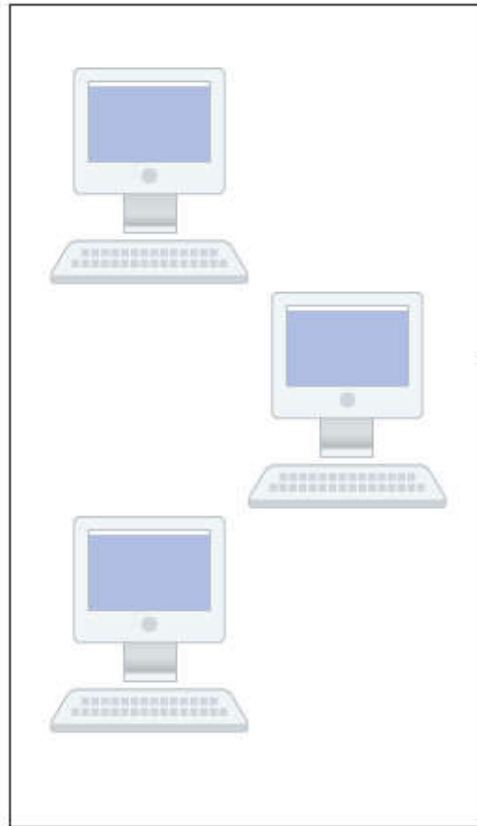

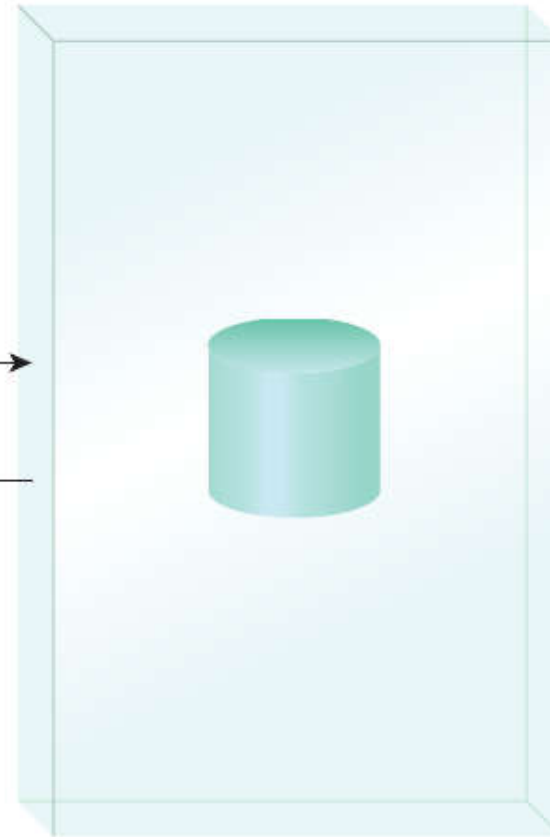
Absolute Isolation

state-related memory
consumption = y per client

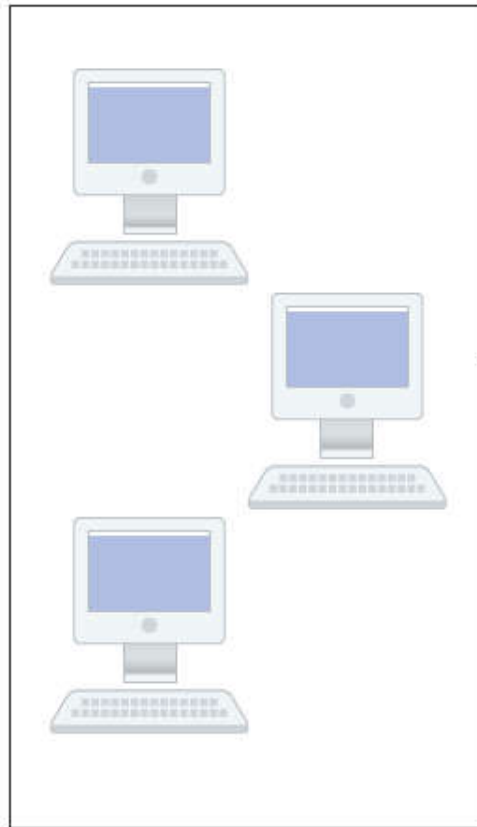
user workstations with
rich clients that retain
and process state data

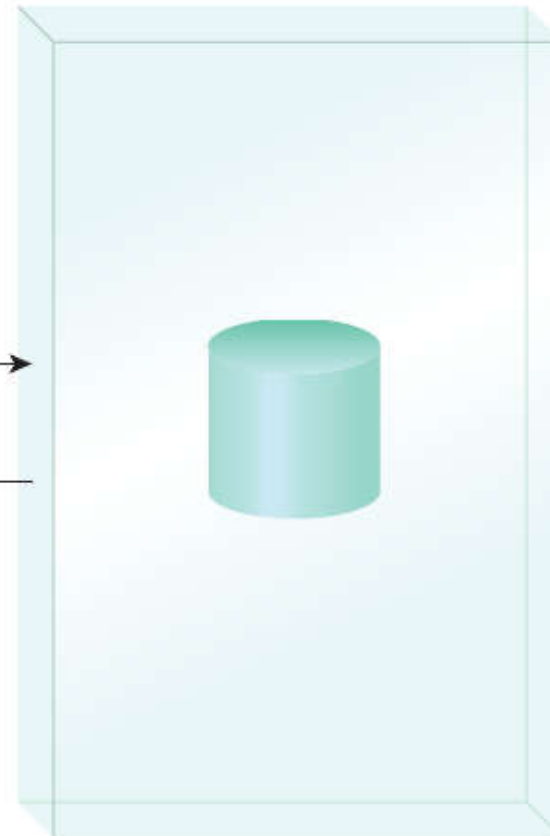
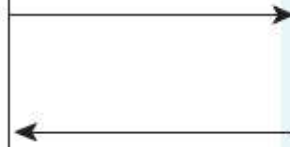
database server
manages little or no
state information

two-tier Application A
(<http://ce.aut.ac.nz/isiab/>)

state-related memory
consumption = y per client

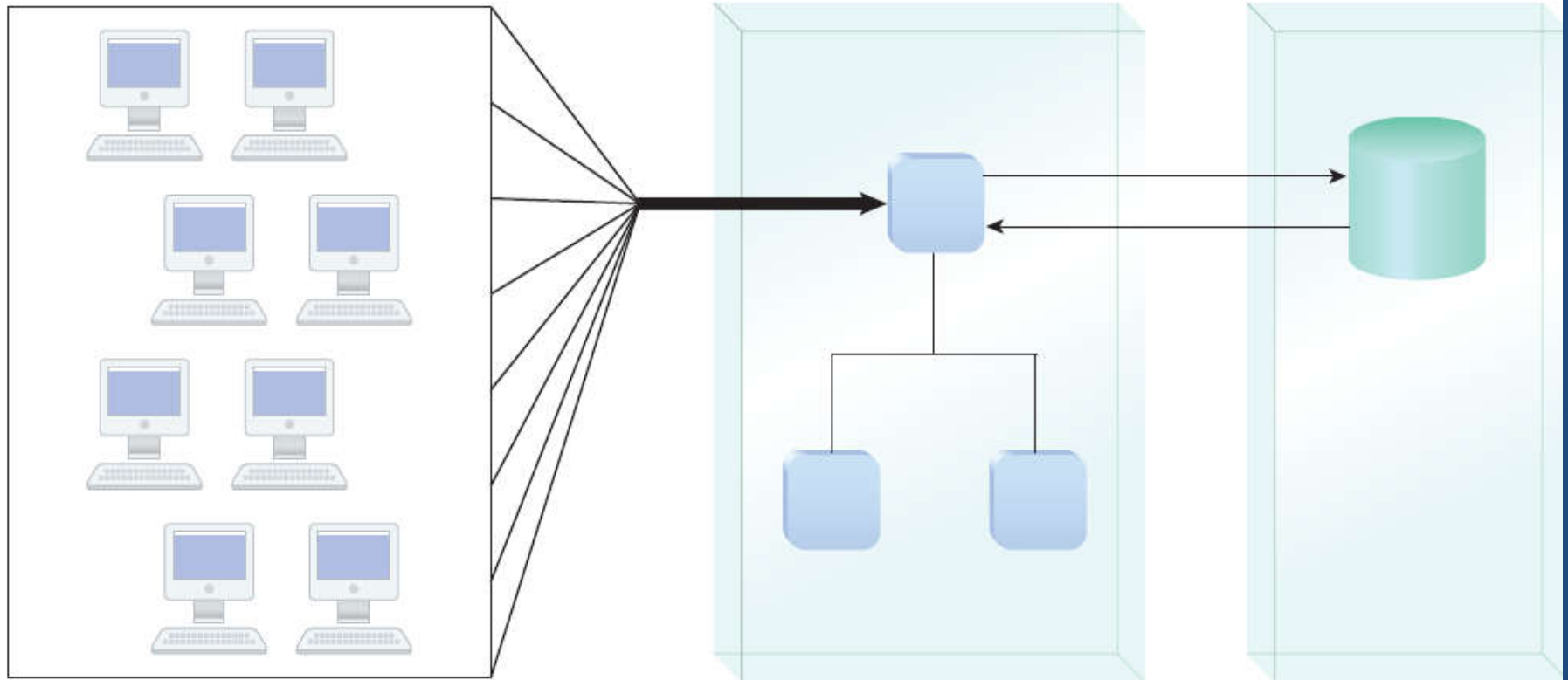
user workstations with
rich clients that retain
and process state data

database server
manages little or no
state information

two-tier Application A
(<http://ce.aut.ac.nz/isiab/>)

state-related memory
consumption = $(y/2) \times$
8 concurrent clients

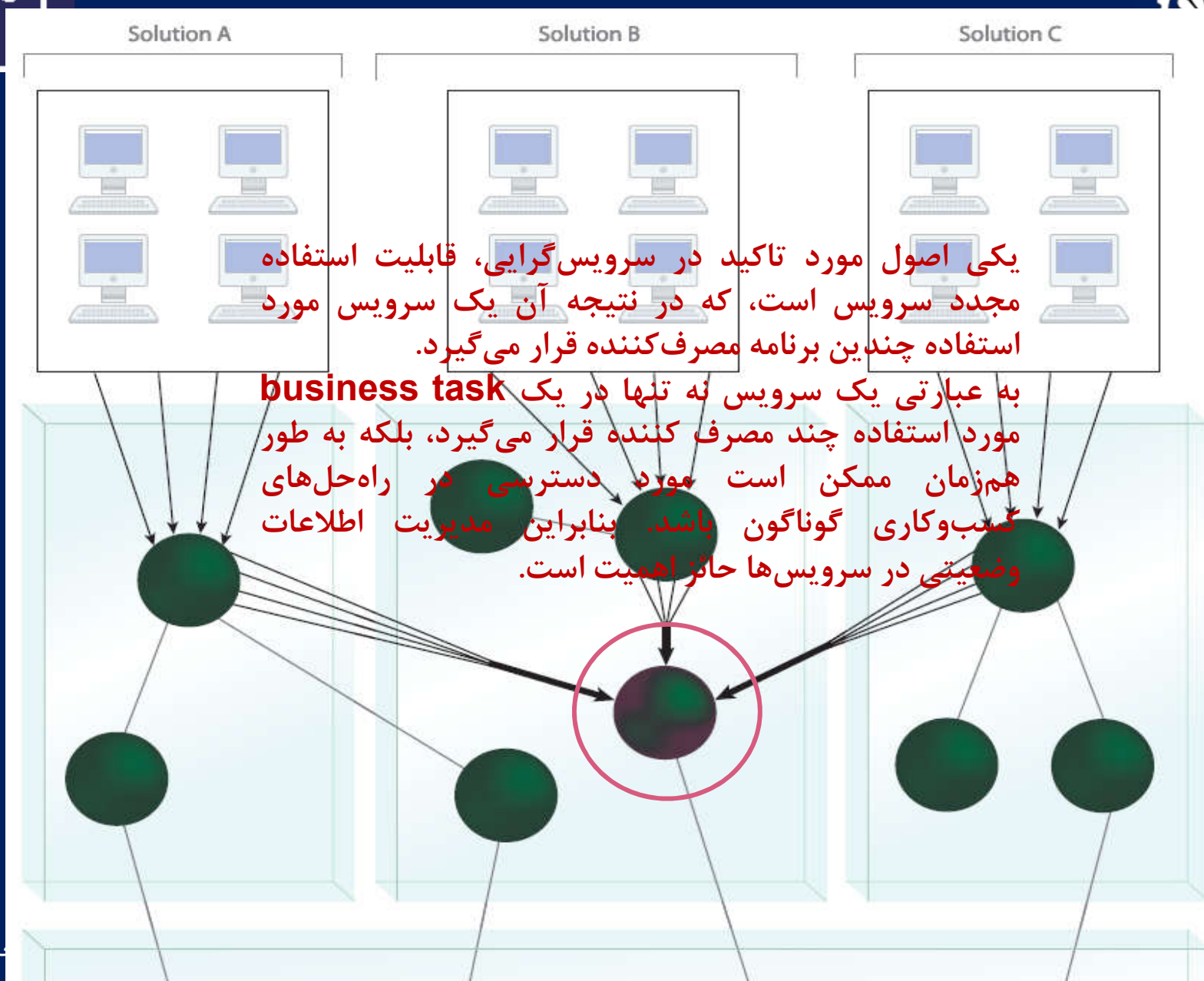
Application A

زمانی که حجم زیادی از اطلاعات وضعیتی پردازش و یا نگه داری می شود، میزان استفاده از حافظه و CPU در سمت سرور بالا می رود.

با توجه به این که سناریوهای استفاده در زمان اجرا همیشه قابل پیش بینی نیستند، دسترسی همزمان به برنامه های سمت سرور، موجب ایجاد گلوگاه کارایی در این نقطه می شود.

البته تنها نگهداری اطلاعات وضعیتی موجب مصرف حافظه سیستم اما به طور ملاحظه ای در این امر نقش دارد. یک راه حل برای حل این مساله، واگذاری وضعیت یا **state delegation** است.

به این ترتیب می توان از یک پایگاه داده ای اختصاصی برای نگه داری و بازیابی اطلاعات وضعیتی استفاده نمود.

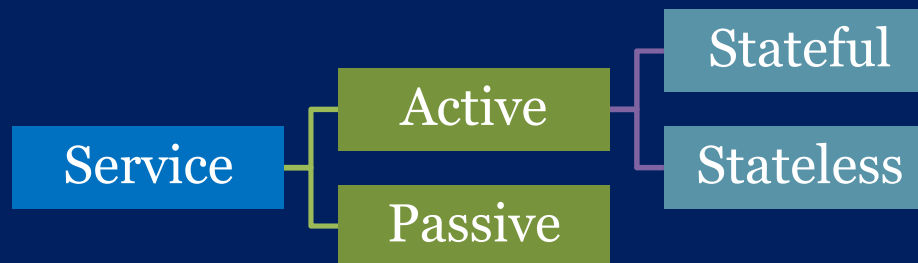
Service Statelessness

- تولید سرویس‌هایی که اطلاعات وضعیتی را مدیریت نمی‌کنند مستلزم در دسترس بودن منابعی در محیط سرویس است تا بتوان وظایف مدیریت وضعیت سرویس را به آنها واگذار نماید. به عبارتی سرویس مدیریت اطلاعات وضعیتی را به تاخیر می‌اندازد. (این واگذاری به صورت موقت است.)
- به این ترتیب مقیاس‌پذیری سرویس افزایش می‌یابد.
- همچنین از طراحی سرویس‌هایی با منطق agnostic پشتیبانی شده و امکان استفاده مجدد بیشتر می‌گردد.

Service Statelessness

- یک سرویس زمانی که مورد استفاده قرار نمی‌گیرد در وضعیت **passive** و زمانی که فراخوانی و اجرا می‌شود در وضعیت **active** قرار دارد.
- زمانی که یک سرویس در وضعیت **active** ممکن است در یکی از دو وضعیت زیر به سر ببرد:
 - **Stateful**: زمانی یک سرویس در حال پردازش یا نگه‌داری اطلاعات وضعیتی یک **task** به خصوص می‌باشد، در وضعیت **stateful** است.
 - **Stateless**: زمانی یک سرویس در وضعیت فعال است اما هیچ داده‌ای را پردازش و نگه‌داری نمی‌کند.

Service Statelessness

- سرویس‌ها باید مقدار اطلاعات وضعیتی که توسط آن‌ها مدیریت می‌شود و همچنین بازه‌ی نگه‌داری این اطلاعات را حداقل نمایند.
- وقتی یک سرویس در حال پردازش یک پیغام است، به صورت موقت state full است.
- اگر یک سرویس مسئول نگه‌داری اطلاعات وضعیتی برای بازه‌ی طولانی باشد، قابلیت دسترسی آن تحت تاثیر قرار می‌گیرد و توان مقیاس‌پذیری آن کاهش می‌یابد. بنابراین سرویس‌ها طوری طراحی می‌شوند که تنها در صورت نیاز state full باشند.
- برای اینکه یک سرویس اطلاعات وضعیتی اندکی را نگه‌داری کند، operation های آن باید با در نظر گرفتن پردازش‌های stateless طراحی شوند.

Non-Deferred State Management (low-to-no statelessness)

	pre- invocation	begin participation in activity	pause in activity participation	continue activity participation	pause in activity participation	end participation in activity	post invocation
active + stateful							
active + stateless							
state data repository							

Partially Deferred Memory (reduced statefulness)

	pre- invocation	begin participation in activity	pause in activity participation	continue activity participation	pause in activity participation	end participation in activity	post invocation
active + stateful							
active + stateless							
state data repository							

Partial Architectural State Management Deferral (moderate statelessness)

	pre- invocation	begin participation in activity	pause in activity participation	continue activity participation	pause in activity participation	end participation in activity	post invocation
active + stateful							
active + stateless							
state data repository							

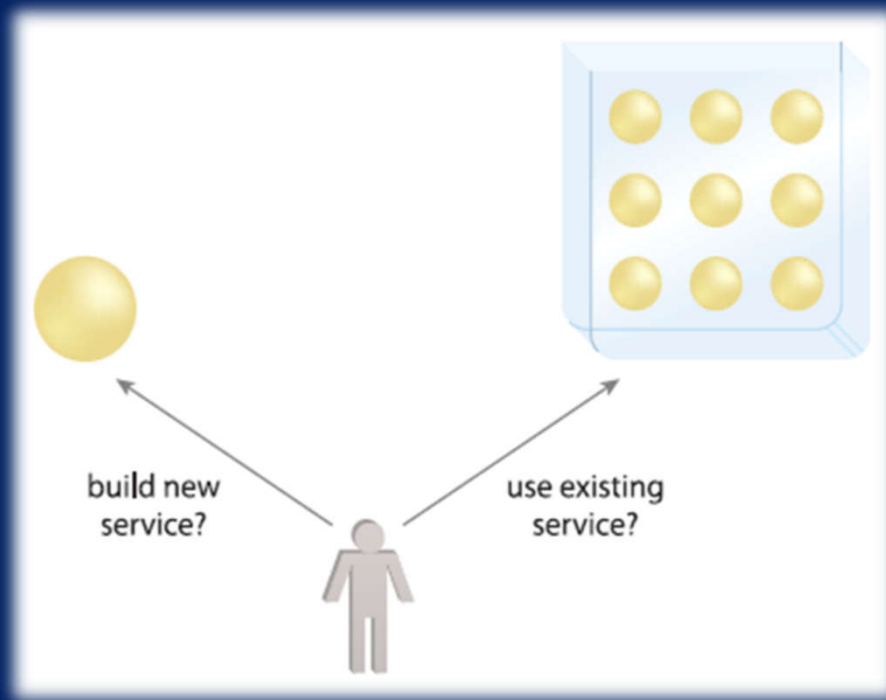
Internally Deferred State Management (high statelessness)

	pre- invocation	begin participation in activity	pause in activity participation	continue activity participation	pause in activity participation	end participation in activity	post invocation
active + stateful							
active + stateless							
state data repository							

Service Discoverability

- با کمک قابلیت کشف سرویس، می‌توان فهمید که آیا کارکرد مورد نظر ما در یک مجموعه از سرویس‌ها موجود است یا باید آن را تولید کرد.
- از اینرو کشف سرویس به منظور اجتناب از تولید سرویس‌های افزونه و زاید دارای اهمیت است.

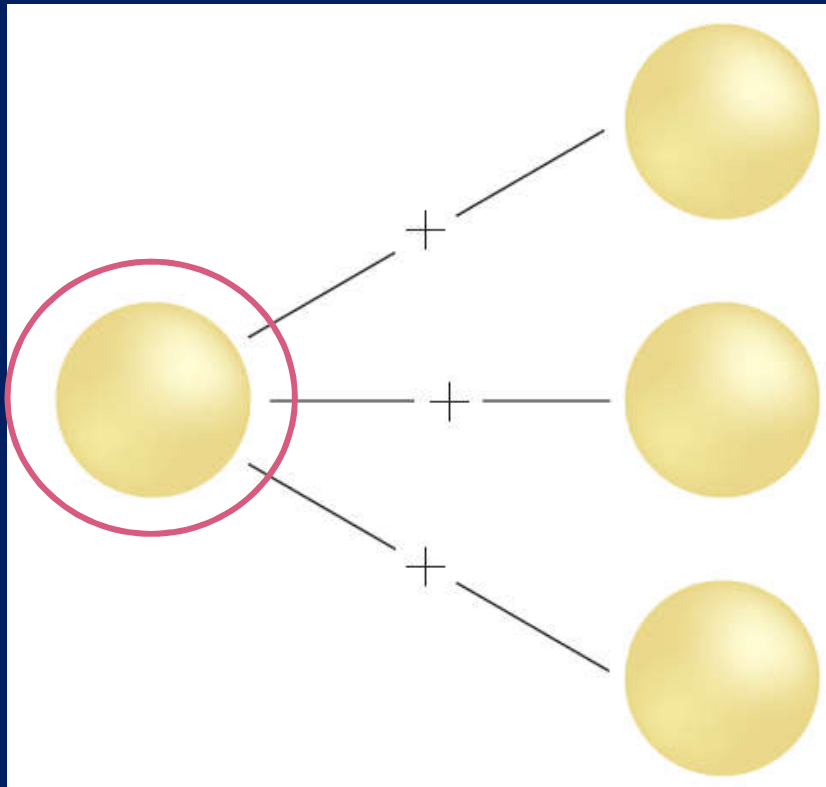

Service Discoverability

- کشف سرویس از طریق metadata منتشر شده در مورد سرویس امکان پذیر است. این فراداده‌ها عبارتند از:
 - هدف یک سرویس
 - قابلیت‌های یک سرویس و محدودیت‌های آن
- برای ارزیابی سرویس‌ها، این فراداده‌ها بر مبنای معیارهای انتخاب مورد بررسی قرار می‌گیرند.
 - کیفیت این فراداده‌ها، نحوه‌ی دسترسی به آن‌ها و ... همه در تصمیم‌گیری درباره‌ی مناسب بودن یک سرویس تاثیرگذارند.
- کشف سرویس معمولاً به صورت manual و human based انجام می‌پذیرد.
- روش‌هایی اتوماتیک برای کشف سرویس نیز وجود دارد (برای مثال UDDI) و ارائه روش‌هایی برای این منظور جز حوزه‌های تحقیقاتی فعال است.
- لازم به ذکر است، کشف سرویس با کیفیت مشخص یک مساله NP-hard

Service Composability

➤ همان‌طور که بیان شد، قابلیت استفاده مجدد از سرویس‌ها یکی از اصول اصلی و مورد تاکید در سرویس‌گرایی است. اما تحقق اهداف این اصل بسیار وابسته به ترکیب موثر و مکرر سرویس‌ها در کنار سرویس‌های دیگر است. بنابراین ترکیب سرویس‌ها (service composition) دارای اهمیت زیادی است.

Service Composability

